

พืชนานาชาติ ใน สวนพฤกษศาสตร์

พัฒนาสาร

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๘

ISBN 974 - 7901 - 78 - 1

สัญลักษณ์วันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๒๘

“คู่มิตรองรองรับ”

ภาพปก: ชื่อภาพ “กีฬาไทยที่ใจชอบ”

ภาพเขียนรางวัลยอดเยี่ยม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓
จากการประกวดภาพเขียนเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๒๘
จัดโดยกระทรวงศึกษาธิการ

ภาพโดย: เด็กหญิง ชีวิตา โกมลนาลัย ชั้น ป. ๒

โรงเรียนวัดมะลิ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ค. 12808 - 12809 =

ค. 080 -

ค. 123 4

ทบ. ม.ศ. ม.ศ. ม.ศ.

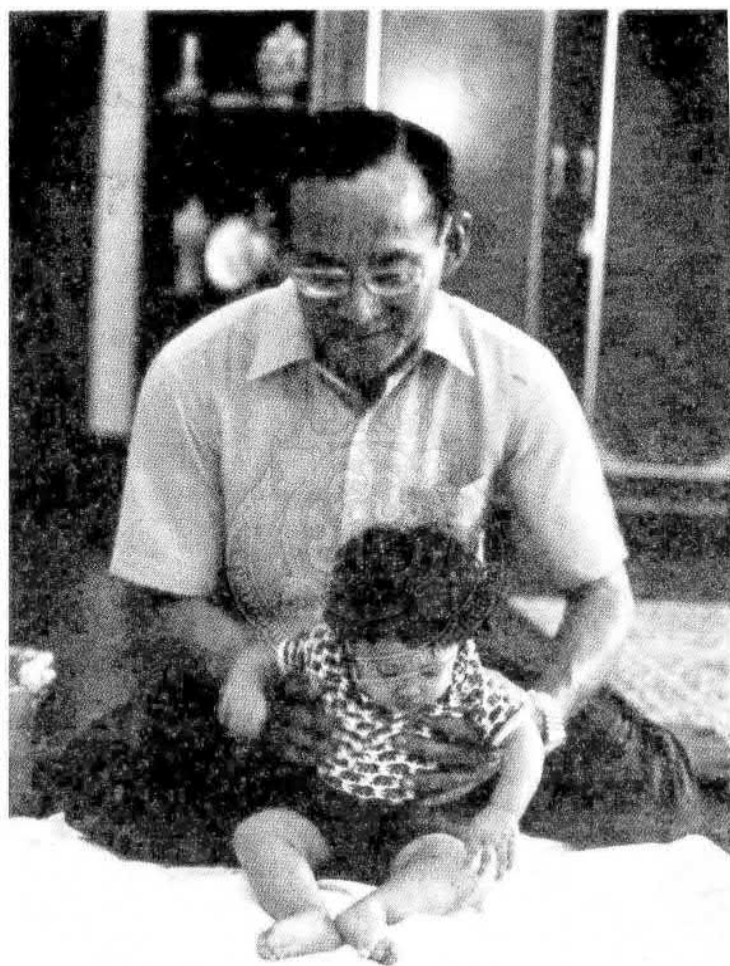
พัฒนสาร

วันเด็ก' ๒๕

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ

ประจำปี ๒๕๒๕

ผู้จัดพิมพ์

เด็กต้องหักท้าวให้สุภาพอ่อนโยน หมั่นขยัน
เอาการเอางาน เอื้อเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
อยู่เสมอให้คิดเป็นนิสัย จักได้เติบโตขึ้นเป็นคนดี
มีประโยชน์ และมีความเจริญมั่นคงในชีวิต.

ภูพานราชินีเวศน์

วันที่ 1 ธันวาคม พุทธศักราช 2528

กติธรรม สำหรับวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๕

นักเอยนักเรียน

อย่าผัดเพี้ยน การเรียน แรงอุตสาห
รู้อะไร ไม่สู้ รู้วิชา

จะช่วยชู อาตมา ไปจนตาย.

เป็นนักเรียน แต่เพี้ยน เป็นนักเล่น

นักเรียนเช่น นี้เรื่อง เครื่องเสียหาย

มิใช่ชั่ว ตัวเรง เชิงอบาย

กลับพาญาติ มิตรร้าย ขายตนเอย

(สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

กรุงเทพมหานคร

คำขวัญ
ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๒๕

นิยมไทย ใช้ประหยัด ใจสัตย์ซื่อ ถือคุณธรรม

(พลเอกเปรม ติณสูลานนท์)
นายกรัฐมนตรี

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๖๕

“เด็กดีต้องอดทน หมั่นฝึกฝน
เพื่อสร้างชาติ”

(นายชวน หลีกภัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๒๕

การมีสัจจะวาจาชอบ
คือองค์ประกอบของเด็กดี
สร้างฐานรากให้แกร่งแห่งชีวิต
ต้องประกอบกรรมดีเพื่อขึ้นนำ

(นายขุนทอง ภูผิวเดือน)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๒๕

เด็กทั้งหลายพึงตระหนักว่าท่านเป็นทุกสิ่งทุกอย่าง
ของพ่อแม่ เป็นความหวังของประเทศไทย จึงควรที่ท่าน
ทั้งหลายจะต้องเตรียมตัวเตรียมใจ รับภาระหน้าที่ของ
ครอบครัวและสังคมสืบต่อไป

ด้วยความปรารถนาดี

(นายสัมพันธุ์ ทองสมกร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๒๘

คนเราเมื่อเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ก็จะต้องมีหน้าที่
ในการประกอบอาชีพ เลี้ยงดูครอบครัว แลช่วยเหลือ
สังคมประเทศชาติ วัยเด็กจึงเป็นวัยที่เด็กจะได้เรียนรู้
ได้สังเกต ได้ฝึกปฏิบัติงาน ปฏิบัติตน เพื่อให้พร้อมที่
จะปฏิบัติหน้าที่ได้เมื่อโตขึ้น จึงหวังว่า เด็กทั้งหลาย
จะได้ฝึกหัด จดจำในสิ่งที่ดี เพื่อจะได้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีใน
อนาคต

น.ส. น.ร.

(นายสมาน แสงมลิ)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ปีเยาวชนสากล ๒๕๒๘ ได้ผ่านไปแล้ว แต่อุดมการณ์
ที่องค์การสหประชาชาติให้กำหนดให้รัฐสมาชิกถือเป็นแนวทาง
สำหรับพัฒนาเยาวชนยังคงอยู่ต่อไป การพัฒนาต้องใช้เวลา
และต้องใช้ความเพียรอย่างต่อเนื่องเป็นนิจ เราจึงจำเป็นจะต้อง
ปลูกฝังทัศนคติ ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับคำขวัญ
ที่ว่า เยาวชนจะต้อง “ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา ใฝ่หาสันติ”

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ มีชื่อว่า
“พัฒนสาร” สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า จะต้องช่วยกันพัฒนาเด็ก
และเยาวชนให้บรรลุถึงอุดมการณ์ของปีเยาวชนสากล

นโยบายแน่วแน่ประการหนึ่งของการจัดทำหนังสือวันเด็ก
แห่งชาติ ตั้งแต่ปีแรกเริ่มจัดทำในพุทธศักราช ๒๕๐๒ คือ
ส่งเสริมการอ่านของเด็กและเยาวชน เมื่ออ่านออกเขียนได้แล้ว
ก็ให้รู้จักอ่านให้แตกฉาน เขียนได้คล่อง อ่านให้รู้ความหมาย
สรุป ความคิดรวบยอดได้ แต่งเรื่องราวได้ต่อจากนั้นก็ให้สามารถ
อ่านโดยวิเคราะห์ และสามารถนำเอาทัศนคติ ความรู้ และ
ประสบการณ์จากหนังสือที่อ่านมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
ได้ การอ่านกับการเขียนเป็นทักษะที่จะต้องส่งเสริมให้พัฒนา
ควบคู่กันไป

ในระยะ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา อนุกรรมการจัดทำหนังสือ
วันเด็กได้พิจารณาเปิดโอกาสแก่เด็กและเยาวชน ให้แสดงผลงาน

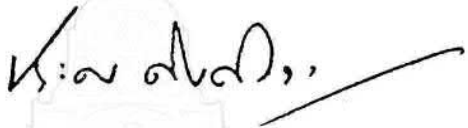
ด้านแต่งเรื่อง และวาดภาพ คัดเลือกเรื่องที่นับว่าดี และภาพวาด
ที่ชนะการประกวดลงพิมพ์ในหนังสือวันเด็ก ในปีพุทธศักราช
๒๕๒๘ อนุกรรมการได้เสนอขออนุมัติกระทรวงศึกษาธิการ
จัดประกวดการเขียนหนังสือ และประกวดวาดภาพ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา และชั้นมัธยมศึกษา เป็นการส่งเสริม
การเขียน การวาด ซึ่งนับเป็นการส่งเสริมการอ่านด้วยโดยปริยาย
ผู้ที่แต่งเรื่องได้อย่างดี วาดภาพได้อย่างดี ต้องรู้จักอ่านเพื่อ
แสวงหาความรู้ ความคิด ตลอดจนเทคนิคที่จะนำมาใช้ การอ่าน
และการวาดภาพมีคุณภาพ

เรื่องและภาพที่คณะกรรมการการประกวด... วาดเด่น
ได้นำลงพิมพ์ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปีพุทธศักราช ๒๕๒๘ นี้
สำหรับการอ่าน กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติการดำเนินการ
การ ประกวดการอ่านเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียง และการ
อ่านในใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ได้ให้
กรมวิชาการเป็นเจ้าของเรื่อง โดยร่วมมือกับหน่วยราชการที่
เกี่ยวข้องกับการศึกษาในโรงเรียนทั้งในส่วนกลาง และส่วน
ภูมิภาค ผู้ชนะการประกวดจะได้รับเงินทุนการศึกษา ซึ่งในปี
นี้ได้จัดสรรเงินให้เป็นจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นบาทถ้วน)

อนุกรรมการฯ สำนักในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานพระบรมราโชวาท สำนัก
ในพระคุณของสมเด็จพระสังฆราชเจ้า ที่ได้ประทานพระคดิธรรม
ขอขอบพระคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ

รัฐมนตรีช่วยว่าการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้มอบ
คำขวัญให้แก่เด็กและเยาวชน

ขอขอบคุณผู้เขียนเรื่อง ผู้วาดภาพประกอบ และผู้ออกแบบ
รูปเล่ม ตลอดจนผู้จัดพิมพ์ ในการร่วมมือให้หนังสือนี้สำเร็จด้วยดี
ขอแสดงความยินดีแก่เด็กและเยาวชนผู้มีผลงานปรากฏใน
หนังสือเล่มนี้.

(นายประคต ดันติวงศ์)

ประธานอนุกรรมการจัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือวันเด็ก
ประจำปี ๒๕๒๕

สารบัญ

หนังสือวันเด็ก ๒๕๒๕ “พัฒนสาร”

	หน้า
พุดดี มีศรีศักดิ์	๑
เขาวงกตกับงานอาชีพ	๕
พวงมาลัยเจ็ดสี	๑๓
จำนวน	๒๑
หนูนิดล้างจาน	๓๒
สมบัติไทย	๔๒
ปี ๒๕๒๕ ที่ผ่านไป มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง วิโรจน์ ธีรคุณโกวิท	๕๒
ข้อเขียนของเด็กและเยาวชนที่ชนะการประกวด	๕๘
ภาพวาดของเด็กและเยาวชนที่ชนะการประกวด	

พุดดี มีศรีศัคดี ✱

คุณหญิงศรีนาค สุริยะ

เมื่อ ๓๐๐ ปีมาแล้ว ประเทศฝรั่งเศสในรัชกาลของ
พระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ เป็นประเทศที่เจริญรุ่งเรืองในด้าน ศิลป
วัฒนธรรม และมีกำลังทางทหารใหญ่ยิ่งประเทศหนึ่งในทวีป
ยุโรป

รสนิยมของชาวฝรั่งเศสเกี่ยวกับ อาคาร บ้านเรือน และ
การแต่งกาย เป็นที่ยกย่องว่าดีเลิศตั้งแต่โบราณมาจนปัจจุบันนี้
ชาวฝรั่งเศสคงจะคิดไม่ถึงว่า จะมีผู้กล่าววิจารณ์เรื่องเสื้อผ้า
ของสตรีฝรั่งเศสได้อย่างตรงจุดสำคัญ

ผู้ที่กล่าวออกความเห็นนี้คือ ท่านราชทูตไทยซึ่งมีนามว่า
พระวิสุทธีสุนทร หรือที่ภายหลังมีผู้เรียกท่านว่า “โกษาปาน”

เรื่องมีอยู่ว่า วันหนึ่งในงานพบปะกันระหว่างข้าราชการ
ฝรั่งเศสและภริยากับคณะราชทูตไทย มีผู้ถามขึ้นว่า ท่านราชทูต
มีความเห็นอย่างไรเรื่องเสื้อผ้าของสตรีฝรั่งเศส

ท่านตอบด้วยความสุภาพว่า

เสื้อผ้าเหล่านี้สวยเหมาะกับสตรีฝรั่งเศส แต่ถ้าสตรีฝรั่งเศสจะแต่งตัวอย่างสตรีไทย แล้วจะสวยมากยิ่งขึ้น

โปรดสังเกตว่า ท่านชอบสตรีฝรั่งเศสก็จริงแต่ในขณะเดียวกันท่านก็ไม่ลืมที่จะยกย่องสตรีไทย

คำพูดของท่านสร้างความสนใจชาวฝรั่งเศส ทำให้แย่งกันถามว่า สตรีไทยแต่งตัวอย่างไรที่สวยงาม ท่านราชทูตตอบด้วยความภูมิใจว่า สตรีไทยรู้จักปกปิดส่วนที่ควรปกปิด เปิดเผยในส่วนที่เปิดเผยได้ แต่สตรีฝรั่งเศสนั้น ใช้เสื้อผ้ามากเกินไป เห็นแต่ใบหน้า ไม่เห็นผิวเนื้อเลย

การของท่านราชทูตเต็มไปด้วยเหตุผลกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมาและยังแฝงด้วยอารมณ์ขัน

ยังมีตัวอย่างเกี่ยวกับการมคมคายของท่านอีก ดังนี้

ในระหว่างที่คณะราชทูตไทย กอปรวันที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ที่พระราชวังแวร์ซายส์นั้น ทางฝ่ายข้าราชการฝรั่งเศสก็จะหาโอกาสพาคณะราชทูตไปงานเลี้ยงและชมสถานที่ต่าง ๆ เช่น วัด โรงเรียน โรงละคร และบ้านข้าราชการ

วันหนึ่งเจ้าหน้าที่พาท่านไปชมบ้านเสนาบดีกระทรวงทหารเรือ ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นบ้านที่ใหญ่โต งดงามไปด้วยสิ่งตกแต่งภายในและบริเวณสวนถึงงดงามด้วยดอกไม้ ต้นไม้ และน้ำพุอันมีรูปแบบต่าง ๆ ผู้ใดมาเห็นบ้านนี้แล้วจะต้องตกตลึงในความงามเป็นอย่างยิ่ง

ท่านราชทูตไทย เดินชมทั้งภายในภายนอกบ้านมิได้
ปรีปากพูดแต่อย่างใด เจ้าหน้าที่รู้สึกประหลาดใจ จึงถามท่านว่า
เหตุใดท่านนิ่งเฉยอยู่ทั้งนี้เป็นเพราะไม่คงงามถูกใจหรืออย่างไร

ท่านราชทูตตอบว่า ที่ไม่ตื่นเต้นมากเพราะคิดไว้แล้วว่า
บ้านเสนาบดีกระทรวงทหารเรือของประเทศมหาอำนาจ ย่อม
จะต้องสวยงามเช่นนี้ ท่านจึงเก็บความตื่นเต้นและนึกชมเชยในใจ

อนึ่งท่านยังไม่เคยเห็นพระราชวังแวร์ซายส์ ซึ่งเป็นที่
เลื่องลือว่างดงามเหลือที่จะพรรณนา ถ้าท่านเพียงแค่เห็นบ้าน
เสนาบดีก็ชมเสียจนเลิกลอยแล้ว เมื่อไปเห็นพระราชวังซึ่งคงจะ
งามกว่าสัก ๑๐๐ เท่า ท่านจะใช้คำชมอย่างไรจึงจะสมกับความ
งามอันแท้จริง

โวหารของท่านราชทูตไทยนั้น แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้
ประเทศไทยจะด้อยกว่าประเทศฝรั่งเศสทางวัตถุ แต่คนไทย
ไม่ด้อยกว่าคนฝรั่งเศสทางด้านสติปัญญา ด้วยเหตุนี้คนฝรั่งเศส
จึงเคารพยกย่องไหวพริบของท่าน มีบุคคลหลายอาชีพต่างก็
เขียนเรื่องราวของท่านราชทูตเป็นภาษาฝรั่งเศสไว้มาก ล้วนแต่
เป็นเรื่องในทางชมเชยทั้งนั้น

ในโอกาสที่ พ.ศ. ๒๕๒๘ จะเป็นปีที่ ๓๐๐ ของการ
เดินทางของท่านวิสุทธิสุนทร (โกษาปาน) ไปถึงเมืองเบรส
ซึ่งเป็นเมืองท่าของฝรั่งเศส เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๒๒๘
จะขอนำข้อความที่เป็นเกียรติแก่ท่านมากล่าวเพิ่มเติมอีก ดังนี้

๑. ทางราชการฝรั่งเศส ได้ตั้งชื่อถนนสายหนึ่งในเมือง

เบรส อันเป็นเมืองท่าซึ่งท่านขึ้นบกเป็นครั้งแรกว่า “ถนนสยาม”

๒. ทางราชการฝรั่งเศส ได้สร้างเหรียญที่ระลึกในการที่ท่านราชทูตเข้าเฝ้าพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ที่พระราชวังแวร์ซายส์ ออกจำหน่ายเป็นเวลาช้านานมาแล้ว ครั้งหลังที่สุดที่ผู้เขียนยังเห็นมีจำหน่ายที่พระราชวังแวร์ซายส์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖ นี้เอง

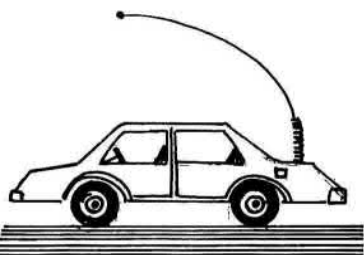
๓. ห้องสมุดของคณะบาทหลวงฝรั่งเศสที่ปารีส ยังเก็บสมุดบันทึก และจดหมายภาษาไทยของท่านไว้หลายฉบับ เป็นเอกสารที่มีคุณค่าในทางอักษรศาสตร์ สามารถศึกษาสำนวนตัวสะกด และลายมือตัวเขียนภาษาไทยเมื่อ ๓๐๐ ปีมาแล้ว

ผู้เขียนหวังว่า ผู้ที่อ่านบทความนี้คงจะมีความภาคภูมิใจในท่านโกษาปาน และเมื่อมีโอกาสนขอได้ช่วยกันศึกษาและเผยแพร่ผลงานของท่านต่อไป

ผู้มีมรรยาทย่อมแสดงความเคารพคารมกรา ครูบาอาจารย์
และผู้ใหญ่โดยอ่อนน้อม

จาก มรรยาทเล่มน้อย
ของ ท่านผู้หญิงคุณหญิง มาลากุล

เยาวชน กับ งานอาชีพ

รัตนภรณ์ สุขเกษม

ครั้งหนึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสคุยกับหนุ่มน้อย ๒ คน ใน
อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

คนแรกคือ นพพร สุทธิบุญชร
อายุ ๑๘ ปี ปัจจุบันเรียนอยู่ที่
โรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุง
วิทยา” ในชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ ๖ นพพร เล่าให้ฟังว่า พ่อ
ทำงานเป็นยามอยู่ที่โรงงาน
กระสอบสีคิ้ว แม่ขายของเล็ก ๆ
น้อย ๆ อยู่ที่บ้าน สำหรับตัว

นพพรเองมีรายได้ด้วยการเลี้ยงนกกระทา ขายไข่ให้กับคนงาน
ของโรงงานกระสอบสีคิ้ว และนำไปขายที่ตลาดในเมืองมี
รายได้พอเลี้ยงตัวเองและจุนเจือครอบครัวได้บ้าง

“ผมเป็นลูกคนจน พ่อ – แม่ต้องทำงานอย่างหนัก ผมจึงอยากมีรายได้ของตัวเองเป็นการช่วยพ่อ – แม่อีกทางหนึ่ง เรื่องเลี้ยงนกกกระหนานี่นะครับ ผมดูข่าวเกษตรกรรมและอ่านหนังสือ ได้ข้อมูลพอสมควรเห็นว่ามันคงจะทำรายได้ดีมาก ประกอบกับผมเองเลือกเรียนแผนกอาชีพเกษตร ก็ตัดสินใจลงเลี้ยงนกกกระหนานู เริ่มจากนกไม่กี่ตัว ค่อย ๆ เพิ่มจนสามารถขายให้นกกกระหนามีรายได้พอใช้จ่ายนะครับ ไข่ก็เอาไปขายที่โรงงานกระสอบที่พ่อทำงานบ้าง ขายที่ตลาดบ้าง” นพพรเริ่มต้นด้วยการเล่าที่มาของการเลี้ยงนกกกระหนานู

หลังจากนั้น นพพรก็ให้ทัศนะว่า “ผมเลือกเรียนแผนกการเรียนเกษตร เพราะเห็นว่า ถ้าจบไปแล้วไม่มีโอกาสเรียนต่อ ก็จะได้มีช่องทางในการประกอบอาชีพ อย่างน้อย ๆ วิชาชีพที่ผมเรียนก็สามารถใช้เป็นความรู้พื้นฐานและอาจใช้ประกอบอาชีพได้ อย่างเช่น วิชาช่างต่าง ๆ ก็จะได้ทำอะไร ๆ ได้ด้วยตัวเอง แรก ๆ ที่ผมเริ่มเลี้ยงนกกกระหนานู ผมก็ไม่มีประสบการณ์ แต่ผมก็ค่อย ๆ หาความชำนาญทีละน้อยแล้วก็หวังเอาไว้ว่าจะใช้เป็นอาชีพในอนาคตนะครับ”

เมื่อถูกถามเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับเยาวชนและอาชีพ นพพรถึงกับนั่งอึ้งไปสักครู่ ก่อนจะกล่าวว่า “เรื่องนี้พูดยากนะครับ คนอื่น ๆ ที่เขาฐานะดี พ่อ – แม่ร่ำรวย เขาอาจไม่คิดอย่างผม เขามีเงินเยอะแยะไม่ต้องขวนขวายหาเงินทำ ผมไม่ว่าเขาหรอก แต่สำหรับตัวผม ผมต้องการทำงาน ต้องการช่วยพ่อ – แม่

และอยากฝึกตัวเองให้มีประสบการณ์มาก ๆ จะได้มีงานทำ แต่ผมไม่หวังจะไปรับราชการหรือเป็นพนักงานอะไร ๆ อย่างที่คนอื่น ๆ อาจอยากเป็นนะครับ ผมจะทำงานของผมเอง ค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป ผมเป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง จึงต้องหมั่นฝึกฝนตัวเองให้มาก ๆ”

“วัยรุ่นปัจจุบัน ยังไม่ค่อยสนใจกับการทำงานเท่าไรเลย นะครับ บางคนก็สนใจกับแฟชั่นอย่างโน้น – อย่างนี้ ผมเอง ไม่ชอบและไม่เห็นประโยชน์ หรืออาจจะเป็นเพราะผมอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่ช่วยให้ผมต้องหันตัวเองให้สนใจกับอาชีพให้ มาก ๆ ก็เป็นไปได้ อาชีพเกษตรอย่างที่ผมเลือกนี้อยู่ที่ผู้นำและ ผู้สนับสนุนเหมือนกัน ถ้ามีคนส่งเสริมดี ๆ จะพัฒนาการเกษตร ไปได้อีกไกล ผมติดตามข่าวการเกษตรเสมอ ๆ เห็นว่าบ้าน – เมืองอื่นเขาใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ๆ กันทั้งนั้น รัฐบาลน่าจะ สนับสนุนเกษตรกรจริงจัง ๆ จัง ๆ นะครับ การเกษตรบ้านเราจะได้ พัฒนาไปเหมือน ๆ กับเขา” นพพรทิ้งท้ายก่อนจะขอตัวไปเข้า ห้องเรียน

ผู้มีมรรยาทย่อมตรงต่อเวลาเสมอ

จาก มรรยาทเล่มน้อย
ของ ท่านผู้หญิงคุณฤดี มาลากุล

สำหรับหนุ่มน้อยอีกคนหนึ่ง
คือ มานพ แดงจันทิก อายุ ๑๕
ปี ซึ่งเป็นเพื่อนเรียนที่เดียวกับ
นพพรก็ได้เล่าเรื่องของตัวเอง
ให้ฟังว่า

“พ่อ-แม่ของผม ทำนา-
ทำสวน มีนา ๕๐ ไร่ และมีที่-
ดินอีกกว่า ๑๐๐ ไร่ ผมอาศัย
หลวงพ่ที่วัดเกาะ ด.สีคิ้ว เพื่อเรียนหนังสือ หลวงพ่อไม่อยาก
ให้ผมกลับบ้านบ่อย ๆ เพราะจะต้องไปรบกวนเงินของพ่อ - แม่
ท่านสนับสนุนให้ผมหาเงินเอง ผมสนใจเรื่องการถ่ายรูปก็เลย
ขออนุญาต ขอยืมกล้องของหลวงพ่มาใช้ฝึกหาประสบการณ์
แรก ๆ ก็ยังไม่ค่อยคล่อง ผมก็รับจ้างเขาไปเรื่อย ถ่ายรูปให้
เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนบ้าง ตามงานต่าง ๆ บ้าง อย่างเช่น งานบวช
งานแต่งงาน งานศพ ฯลฯ ผมรับจ้างถ่ายรูปมาแล้ว ๒ ปี มีเงิน
พอใช้ เป็นค่าเทอม ค่าหนังสือ และค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่ะครับ
ผมไม่ต้องรบกวนพ่อ - แม่”

นอกจากนี้ มานพ ยังเล่าถึงการฝึกฝนเรื่องถ่ายรูปของ
ตนเองว่า “เพื่อนผมเขาถูกกว่าอย่างผมนี้ไม่มีปัญญาหรอก ผม
ก็เลยไปสมัครเรียนถ่ายรูป ซึ่งโรงเรียนเปิดสอน แต่สมัครแล้ว
ก็มีเหตุขัดข้องบางอย่างไม่ได้เรียน ผมจึงต้องค้นคว้าด้วยตัวเอง
ถามจากผู้รู้บ้าง อ่านหนังสือแนะนำการถ่ายภาพบ้าง เดียวนี้ผม

ก็ยังหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ คิดว่าถ้าไม่ได้เรียนต่อหรือหา
งานทำไม่ได้ อาจจะเป็นช่างถ่ายรูปลาชีพก็ได้ในอนาคต ผมคง
ไม่มีทุน อาจต้องไปเป็นลูกน้องตามร้านถ่ายรูปใหญ่ ๆ หา
ประสบการณ์แล้วค่อยเป็นค่อยไปอีกทีหนึ่ง”

ก่อนที่จะกล่าวคำอำลา มานพบอกว่า “พี่ครับ ใจจริงผม
อยากเรียนต่อทางด้านเกษตร เพราะพ่อ – แม่ของผมมีที่ดินมาก
แต่ถ้าสอบเรียนต่อไม่ได้ ผมจะทำงานและเรียนไปด้วย เพราะ
เดี๋ยวนี้เขามีมหาวิทยาลัยเปิดหลายแห่ง ผมอยากจะทำไร่นา –
สวนผสม ทำอะไรก็ได้ด้วยการพึ่งตัวเอง ทำราชการไม่ชอบเลย
ทำแล้วไม่ร่ำรวย พอมีพอกินเท่านั้น คนที่รวยในระบบราชการ
มักไม่สุจริต”

“แล้วเรื่องถ่ายรูป จะทิ้งไปหรืออย่างไร”

“ไม่ทิ้งครับ ก็หาประสบการณ์ไปเรื่อย ๆ ผมชอบใจนะ
ที่ผมได้เรียนสายวิชาอาชีพ เพราะผมได้คิดทำโน่น – ทำนี่ตลอด
เวลา ผมมีความรู้ทางอาชีพเป็นพื้นฐาน เรื่องอนาคตมันไม่
แน่นอนหรอกครับ ต้องหา路子ทางทำมาหากินไว้แต่เดี๋ยวนี้ ้วยรุ่น
ในกรุงเทพ ฯ ตามที่ผมดูในนิตยสารบ้าง หนังสือพิมพ์บ้าง
ทำตัวตามค่านิยมฟุ่มเฟือยไปวัน ๆ อย่างเช่น แต่งตัวแปลก
ๆละ ผมไม่ชอบเลย เสียขายเงิน น่าจะสนใจในเรื่องที่มันเป็น
ประโยชน์นะครับ”

นอกจากทัศนคติของทั้งสองหนุ่มจากโคราชแล้ว ผู้เขียน
ได้มีโอกาสไปนมัสการพระพุทธชินราชที่ อ.เมือง จ.พิษณุโลก

เมื่อเดินออกจากอุโบสถเห็นกลุ่มหนุ่ม - สาว คะเนาะอายุว่าคงไม่เกิน ๒๐ ปี สาว ๆ นั้นอยู่ในชุดราไทย เพชร - พลอยวুবาว เตรียมตัวจะรำถวายแก่นบให้กับผู้ที่มาจำงาน จึงไม่กล้าไปรบกวนเวลาของพวกเขา ได้แต่คุยกับผู้ทำหน้าที่ให้เสียงดนตรีไทย คือ ระนาดเอก เนื่องจากสังเกตเห็นว่าผู้ตีนั่งซ้อมระนาดอย่างตั้งใจ เขาชื่อ

ลูกตรอน ใจสมัคร เป็นชาวดรอน จ.อุดรดิษฐ์ อายุ ๑๘ ปี ย้ายมาอยู่ที่พิษณุโลกนานแล้ว เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ แล้วไม่ได้เรียนต่อทางบ้านมีปัญหา พ่อเสียชีวิต จึงต้องหารายได้เลี้ยงครอบครัว ประกอบกับญาติ พี่น้อง เล่นละคร ฟ้อนรำ จึงเข้ามาสู่วงการนี้

ลูกตรอน เล่าว่า ตนเองเคยเรียนตีระนาดจากโรงเรียน เมื่อครั้งอยู่โรงเรียนประถมศึกษา แล้วฝึกความชำนาญจากครูระนาด ชื่อ ครูรวย ซึ่งตีระนาดอยู่ที่หน้าอุโบสถวัดพระศรีมหาธาตุ รายได้จากการตีระนาดของลูกตรอนไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับเงินบริจาค ถ้าวันใดมีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคมาก วันนั้นก็จะมีรายได้ดี ถ้าออกไปตีระนาดตามงานฉลองต่าง ๆ ก็เคยได้ค่าจ้างกินละ ๕๐ บาท

“ผมเป็นคนเรียนหนังสือไม่เก่ง แต่ผมชอบเรื่องดนตรี – ฟ้อนรำ จึงฝึกฝนจากโรงเรียน เมื่อจำเป็นต้องออกจากโรงเรียน ก็ได้มาฝึกกับผู้รู้เรื่องระนาดได้อย่างครุฑวย แล้วผมก็ตีระนาดหาเงินไปเลี้ยงครอบครัว นื่อง ๆ ของผมก็รำถวายแก่นบคณะเดียวกัน เรื่องเรียนต่อรีครับ ผมยังอยากเรียนต่อนะครับ ตั้งใจว่าจะเรียนศึกษาผู้ใหญ่ ส่วนตีระนาดนี้ก็จะทำเป็นรายได้พิเศษครับ ผมพยายามฝึกตัวเองให้ทำงานเป็นทุก ๆ อย่าง เพื่อจะได้รู้ช่องทางหาเงิน ผมคิดว่า เด็ก ๆ ควรจะได้ฝึกตัวเองให้ทำงานเป็นนะครับ” ลูกตรอนกล่าวทิ้งท้าย ก่อนขอตัวไปทำหน้าที่ของนักระนาดเอกให้กับนางรำของคณะ ซึ่งกำลังเริ่มงานตามที่มีผู้ว่าจ้าง

ความจริงแล้ว ยังมีเยาวชนไทยและเด็กไทยผู้กำลังก้าวขึ้นสู่วัยเยาวชนต่อไปทั่วทุกภาคของประเทศที่รู้จักทำตัวเองให้เป็นประโยชน์ เริ่มรู้จักหารายได้ รู้จักสร้างงาน และเตรียมตัวเองให้พร้อมสำหรับงานอาชีพในอนาคต ตัวอย่างจากชีวิตจริงของเยาวชนทั้งสามคนที่ได้ให้ทัศนะเรื่องอาชีพนั่น เป็นเพียงตัวอย่างที่หยิบยกมาให้เห็นว่า เยาวชนไทยก็เป็นประชาชนในอีกวัยหนึ่งซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ถ้าเยาวชนรู้จักภาระและหน้าที่ของตนรู้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์หรือสิ่งใดเป็นโทษ สิ่งใดควรเริ่มกระทำหรือไม่ควรกระทำแล้ว การพัฒนาประเทศของรัฐในทุกยุคสมัย ก็จะกระทำได้โดยง่ายและได้รับ

การสนับสนุนอย่างจริงจังจากประชาชน เมื่อนั้นประเทศก็เจริญ
รุ่งเรือง

สำหรับปีเยาวชนสากลปีนี้ ขออวยพรให้เยาวชนไทย
และผู้ที่กำลังก้าวขึ้นสู่วัยเยาวชนทุกคนได้ร่วมใจกันพัฒนาตัวเอง
และพัฒนาประเทศ การทำงานอะไร ๆ ก็ตามที่สุจริตและสามารถ
ทำรายได้ให้กับตัวเองและครอบครัวได้ ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
ดีงาม และน่ายกย่องสรรเสริญ

หมั่นฝึกฝนตัวเองเสียแต่วันนี้ เพื่ออนาคตและอาชีพที่ดี
ในวันหน้า

ผู้มีมรยาทย่อมคำนึงถึงเกียรติของชาติอยู่เป็นนิตย์ การแต่งกาย
สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอย่อมเป็นเกียรติแก่ชาติไทย

จาก มรยาทเล่มน้อย
ของ ท่านผู้หญิงดุจจิ มาลากุล

“อมตากร”

อะไรเอ่ย ? รุ่งโรจน์เรืองรอง แสงอาทิตย์ทอแสง
เหลื่อม ๆ พราย ๆ

อะไรเอ่ย ? มีสีอยู่เจ็ดสี แต่ถ้าดูให้ดี สีนั้นก็เป็นเพชร

อะไรเอ่ย ? เห็นเป็นวงโค้งทอประกาย ฝนโรยโปรยมา
ยิ่งแลยิ่งงาม

ปริศนาประกอบนิทานเรื่อง “พวงมาลัยเจ็ดสี” นี้คือ
ธรรมชาติที่เรามักจะมองเห็นได้นาน ๆ สักครั้งหนึ่ง ธรรมชาติ
ช่างแสดงสรรพปรากฏการณ์ต่าง ๆ มาให้เป็นอสังการประดับโลก
ได้อย่างน่าประหลาดเหลือ เพราะแสงสีที่ปรากฏบนท้องฟ้า
เช่นในปริศนาเหล่านั้น ถ้าท่านพินิจดูให้ดีจะเห็นเป็นเสมือนแถบสี
ต่าง ๆ กลมกลืนเข้าหากันได้ระเบียบรวมถึง ๗ สีด้วยกันเช่นนี้
ย่อมมีปรากฏอยู่ในรัศมีของเพชรเหมือนกัน เพราะฉะนั้นใน
ภาษาไทยเราจึงมีคำคล้าย ๆ กัน อย่าง รุ่ง รุ่ง รุ่งเรือง รุ่งโรจน์
รุ่งร่า รุ่งระวัน รุ่งพราย แม้แต่พระร่วงโรจนฤทธิ์ อันเป็น
นามพระพุทธรูปประจำเมืองพระปฐมของเรา ซึ่งสมเด็จพระ

พระมหาธีรราชเจ้าทรงสร้างก็อาศัยพระนามอันมีความหมายว่า
โรจน์ - รุ่ง - รุ่ง นั่นเอง!

นิทานเรื่องรุ่ง เกิดขึ้นได้อย่างไรกันเล่า?

ในเมืองไทยเราดูเหมือนจะยังไม่เคยมีนิทานพื้นเมืองเกี่ยวกับเรื่องของรุ่งเลย แต่ชาวอินเดียโบราณเขามีเรื่องเล่ากันต่าง ๆ นานา บางภาคก็ว่ารุ่งกินน้ำนั้นแหละ คือคันธนูของพระกามเทพ ผู้ซึ่งถูกพระศิวะเป็นเจ้าเผ่าผลาญเสียด้วยไฟจากดวงเนตรที่สาม (บนหน้าผาก) จนกลายเป็นเถ้าถ่านไป คงเหลืออยู่ก็แต่คันธนูที่ทิ้งไว้บนท้องฟ้าเพื่อเป็นอนุสรณ์เท่านั้น!

ชาวอินเดียบางภาค หรือแม้แต่ในวรรณคดีอินเดียเอง บ้างก็เรียกรุ่งกินน้ำว่า “อินทรธนู” (อิน-ทะ-ระ-ทะ-นู) ไทยเราเรียกง่าย ๆ ว่าอินทร์ธนู เป็นศัพท์สมาส หมายถึงธนูหรือคันศรของพระอินทร์ เพราะเขาถือว่ารุ่งกินน้ำนั้นแท้ก็คือคันศรของพระอินทร์ (เทพเจ้าผู้ทรงดลบันดาลในการควบคุมให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลนั่นเอง เพื่อยังให้สรรพสัตว์บนพื้นพิภพสามารถดำรงชีวิตเป็นปกติสุขอยู่ได้ ที่มาเกี่ยวกับตำนานของรุ่งที่แปลกที่สุดก็คือ เรื่องนิทานพื้นเมืองของชาวอัสสัมในประเทศอินเดีย ชาวอัสสัมหรืออาหมนี้ อันที่จริงก็เป็นพวกไทยเผ่าหนึ่งเหมือนกัน มีวัฒนธรรมประเพณีในการกินอยู่และการแต่งกายเหมือนกับคนไทยเรา โดยเฉพาะไทยทางเหนือและทางภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ คนเหล่านี้ได้อธิบายกำเนิดของรุ่งกินน้ำ
ไว้ดังนี้

ในกาลครั้งหนึ่ง ภาคณาเบียงบนชะงอกหน้ามองลงมา
ยังพื้นพิภพได้เห็นความสวยงามของภาคพื้นพระธรณี
ก็ให้เกิดความพิศواسเป็นยิ่งนัก จึงยื่นหัตถ์แห่งความรักลงมา
ประทานให้แก่นางเมทีนี (แปลว่าพื้นดิน หรือพื้นโลก) เมทีนีคล
คนสวยก็ยอมสนองตอบความรักของภาคณาด้วยความเต็มอก
เต็มใจ ทั้งสองฝ่ายจึงได้ตกลงเข้าสู่พิธีวิวาห์พร้อมทั้งได้กำหนด
วันเพื่อการมงคลนี้โดยมิได้นิ่งรอช้า แต่ก็ไม่ก่อนที่จะปรึกษากับ
โหราจารย์ดูอย่างถี่ถ้วนแล้ว ในที่สุดญาติผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่าย
ก็ได้เลือกเอาเวลาเที่ยงคืนเป็นอุดมมงคลฤกษ์เพื่อประกอบพิธี
วิวาห์

การเตรียมตัวเข้าสู่พิธีมงคลนั้น ทั้งสองฝ่ายได้กระทำกัน
อย่างมโหฬารที่สุด มีการจัดเตรวและดนตรีที่มีชื่อเสียงที่สุด
มาบรรเลงเพื่อความครึกครื้นรื่นเริงใจ บรรดาพ่อค้าเครื่องเพชร
นิลจินดาต่างก็ได้เดินทางจากหัวเมืองไกล ๆ เพื่อมาขายสินค้า
ของตน ทั้งเจ้าบ่าวและเจ้าสาวต่างก็ตระเตรียมตกแต่งร่างกาย
ด้วยภูษาอาภรณ์อันสูงค่า สำหรับเจ้าสาวนั้น นอกจากจะสวมเสื้อ
ผ้าอาภรณ์และเครื่องทองรูปพรรณอีกทั้งเพชรนิลจินดาอัน
อนันต์ค่าแล้วยังประดับตนเองไว้ด้วยธรรมชาติอันเขียวชอุ่ม
ชุ่มชื้นงดงามเย็นตาเย็นใจอีกด้วย อนึ่งเล่าเธอยังได้อุตสาหะ

ใช้นิ้วมือของเธอเองประดิษฐ์รอยกรองพวงมาลัยอันงดงามขึ้นด้วย
บุปผานานาพรรณ เพื่อไว้คล้องคอให้แก่เจ้าบ่าวของเธอเมื่อ
ขบวนของเจ้าบ่าวจะมาถึง เสร็จจากการตระเตรียมงานอันเป็นการ
ใหญ่เช่นนี้แล้ว เจ้าสาวกับคณะของเธอจึงรอคอยการมาของ
เจ้าบ่าวอยู่ด้วยอาการชะเง้อคอและด้วยใจอันเด่นระทึกใน
ประสบการณ์ที่จะได้ผ่านเข้ามาในชีวิตสาวของเธอ

แต่.....น่าเสียดายที่การตระเตรียมตัวของ
เจ้าสาวด้วยประการนี้ ได้ก่อความปริวิตกอย่างใหญ่หลวงให้เกิด
แก่บรรดามวลมนุษย์ที่อาศัยอยู่บนพื้นพิภพเป็นที่ยิ่ง ทั้งนี้เพราะคน
เหล่านั้นตระหนักแก่ใจกันดีว่า หากเมทินีคลเข้าสู่สมรสสมรัก
กับภาคณาแล้วไซ้ เธอก็คงจะต้องอพยพโยกย้ายถิ่นฐานขึ้นไป
อยู่กับภาคณาเบื้องบน แล้วที่นี้ประชาชนทั้งหลายจะได้สิ่งไร
หรือสถานที่ไหนเป็นที่อยู่อาศัยต่อไปได้อีกเล่า? เมื่อตริไปตรองมา
ก็มองไม่เห็นทางอันใดแล้ว มวลมนุษย์จึงพากันไปเฝ้าให้เทวดา
พลางวิงวอนขอร้องให้ทวยเทพยดาจงคลบันดาลมิให้การอภิเษก
สมรสระหว่างภาคพื้นนากับเหล่าโลกได้สำเร็จลุส่งไปเลย!

คำวิงวอนของชาวมวลมนุษย์โลกนับว่าได้ผล! เพราะทวย-
เทพยดาต่างก็พากันอาทรและรู้สึกเวทนาในชะตากรรมของ
มวลมนุษย์อยู่แล้ว ที่ต้องเผชิญกับความวิปริตผิดธรรมชาติ
ของฤดูเดือนปี และดินฟ้าอากาศหรือที่อยู่ข้างจะทารุณหนักหนา
มิหนำซ้ำ ดินฟ้าและเหล่าโลกก็ยังคงปลื้มตัวไปหาความสุขแต่
ลำพังด้วยการแต่งงานกันเองเสียอีกเล่า! เพราะฉะนั้น บรรดา

เทวดาจึงตกปากรับคำว่าจะพยายามช่วยเหลือมวลมนุษย์ตามความสามารถเท่าที่จะทำได้ ครั้นแล้วพระวิษณุผู้เป็นจอมเทวดาก็ทรงกระซิบบอกบรรดาพรคพวกที่ลดหลั่นชั้นรอง ๆ กันลงมาให้ฟังถึงแผนการที่จะช่วยปลดปล่อยความทุกข์ยากของมวลมนุษย์ ว่าควรจะเป็นเช่นไร ทวยเทพยดาได้ยินเข้าแล้วต่างก็สำรวลด้วยด้วยความพออกพึงใจ

ครั้งถึงราตรีสำคัญ.....ราตรีที่ดินฟ้ากับหล้าโลกจะย่างเข้าสู่พิชิวาหมงคล ฟ้าผู้เป็นเจ้าบ่าวก็ตกแต่งร่างกายเสียอย่างสวยงามสง่าผ่าเผยสมชายฉกรรจ์ แล้วก็แห่แห่นกันเป็นกระบวนใหญ่ลงมาหาเมทินีคัลผู้กำลังเฝ้าคอยการมาเยือนของฟ้าอยู่ด้วยความตื่นเต้น ระหว่างนั้น เสียงสังคีตคีตสีของดนตรีปี่พาทย์กับบรรเลงกล่อมอารมณ์ควบคู่ไปกับเสียงแตรเสียงสังข์ในพิธีมณฑลสำหรับบูชาพระเป็นเจ้า สถานที่แห่งนี้ พรหมณ์ปุโรหิตได้จัดสรรไว้ให้โดยเฉพาะอย่างงดงามตระการตา ยิ่งใกล้เวลาที่ยิ่งกันมากขึ้นเท่าใดความตื่นเต้นของฝ่ายเจ้าสาวก็ยิ่งทวีมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะว่าจวนจะถึงเวลาสำคัญของคู่บ่าวสาวอยู่รอมร่อแล้ว ยังรออยู่ก็แต่เพียงว่า พอเจ้าบ่าวมาถึง เจ้าสาวก็จะคล้อยพวงมาลัยให้แก่เขา.....เท่านั้นแล้ว พิชิวาห์อันผ่านอุดมฤกษ์ก็จะได้ดำเนินต่อไป

ฝ่ายพระวิษณุเป็นเจ้าและบรรดาเทวดาทั้งหลายก็กำลังรอคอยโอกาสที่จะลงมือกระทำตามแผนการของตนอยู่เหมือนกัน กล่าวคือพระวิษณุได้ทรงจำแลงพระองค์เป็นไก่แจ้อันอุดม

ไปด้วยชนหลากหลายอย่างสวยงาม แล้วก็ชุมนุมองค์คอยที่อยู่บนหลังคาบ้านของเจ้าสาวอันขาวสว่างอยู่ในท่ามกลางแสงจันทร์ ครั้นได้เวลาฤกษ์มงคลดลมาถึง พอกระบวนแห่ของเจ้าบ่าวอย่างเท่าเข้ามาในเขตบ้านของเจ้าสาว เจ้าไก่แจ้จำแลงก็พลันโค้งคอส่งเสียงขันเจื้อยแจ้วขึ้นมา.....“เอ๊ก-อี-เอ๊ก-เอ๊ก!!”

ทันใดนั้น ความโกลาหลอลหม่านก็เกิดขึ้นในท่ามกลางแขกเหรื่อจำนวนมากมาย แยกแยะที่ไปร่วมงานด้วย หลาย ๆ คนที่เดียวต่างก็ร้องอุทานออกมาว่า “เอ๊ะ! นี่มันจวนสว่างแล้วหรือนี่? งั้นก็เกินเวลากันมามากแล้วนะซิ! เอ้า! พวกเรา กลับบ้านไปทำการทำงานกันเถอะ!” เสียงเอะอะ ๆ กันอยู่อย่างนี้ แล้วต่างคนต่างก็อำลาเจ้าภาพแยกย้ายกันกลับไปตามทางของตน

ข้างพวกวงดนตรีเป่าพาทย์ระนาดฆ้องกลองแดรแซ่สังข์ก็พลันหยุดคิดสติปัญญา เก็บเครื่องมือแล้วร่ำลาเจ้าของบ้านเช่นเดียวกัน เมื่อเห็นใครต่อใครทยอยกลับกันไปแล้วเช่นนั้น พวกบุโรหิตพราหมณาจารย์ก็พากันปิดคัมภีร์พระเวท ยุติการร้ายเวทมนตร์พลาตงพูดขึ้นว่า

“เลยเวลาเที่ยงคืนอันเป็นอุดมมงคลฤกษ์ไปเสียแล้วละ! เป็นอันว่าหมดเวลาที่เจ้าบ่าวเจ้าสาวจะแต่งงานกันได้เสียแล้ว!”

ในบัดดล บรรดาเทพยดาทั้งหลายต่างก็เข้ามาห้อมล้อมกลุ่มรุ่มอุ่มเอาฟากกลับคืนไปสู่สวรรค์ ปล่อยให้เจ้าสาวกือเมทินีคลยีนคว้างน้ำตานองหน้าอยู่แต่ผู้เดียว ส่วนมือทั้งสองของเธอนั้น

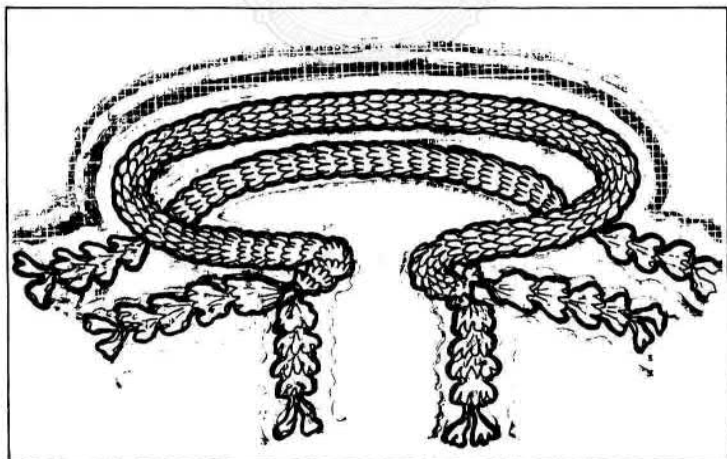
ก็ถือพวงมาลัยสำคัญเอื้อมค้ำอยู่ในท่าที่จะคล้องคอให้แก่เจ้าบ่าว
ผู้เป็นสุดที่รักของเธอ

“อนิจจา! ยอดรักของเมทินี ! โปรดกลับมาหาน้องเถิด!”
เจ้าสาวผู้ค้างการวิวาห์คร่ำครวญขึ้นครึ่งแล้วครึ่งเล่าอย่างน่า
สงสาร แต่ก็เป็นการสายไปเสียแล้วที่ฟ้าจะกลับคืนมาได้ เพราะ
อุดมมงคลฤกษ์ได้ผ่านไปเสียแล้วอย่างไม่มีวันจะย้อนกลับ
คืนหลัง

ในที่สุด....เมื่อเห็นว่าหมดหวังจริง ๆ แล้ว ด้วยความ
เศร้าโศกสลดระทดใจเป็นที่สุด เมทินีคลสาวเจ้าจึงได้ใช้ความ
พยายามเป็นครั้งสุดท้าย.....เหวี่ยงพวงมาลัยที่เธอถือค้างไว้
นั้นขึ้นไปเบื้องบนฟ้าอย่างสุดแรงเกิด! พวงมาลัยแห่งพิธีวิวาห์
ก็ปล่นลอยเลื่อนขึ้นไปสวมอยู่บนคอฟ้าผู้เป็นเจ้าบ่าวได้อย่าง
พอดีบพอดี! นั่นแหละรู้กันน้ำ!

นี่แหละหนา! วิวาห์ค้างระหว่างฟ้าสูงแผ่นดินต่ำ เพราะ
ฉะนั้นทั้งสองข้างจึงมิสามารถจะมาเป็นคู่ครองกันได้ และก็เพราะ
เหตุอีกประการหนึ่ง คือ “มหรฤกษ์” ได้ผ่านพ้นไปเสียแล้ว!
“ฤกษ์” เป็นของจำเป็นสำหรับคนที่นับถือเพียงไร ก็หวังว่า
ท่านผู้อ่านคงพอเข้าใจ ยิ่งสำหรับชาวอินเดียผู้เป็นต้นตำรับ
พราหมณ์และไสยศาสตร์ด้วยแล้ว “ฤกษ์” หรือ “มหรฤ”
ยิ่งนับเป็นเรื่องสำคัญในการประกอบมงคลพิธีนับเป็นหลาย ๆ
เท่าทีเดียว

ดังนั้นแหละ จึงเป็นสาเหตุที่บางครั้งบางครั้ง พวกเราจะได้เห็นพวงมาลัยเจ็ดสี อันสวยงามงดงามจับตาที่เมทินีสาวเจ้าได้พยายามร้อยรจิดอย่างพิสดารสวมใส่อยู่บนคอแห่งสวรรค์ ภายหลังที่พระและนางคู่นี้ได้ผ่านการควงคู่อ้าอ้าให้กันหนักหนาแล้ว พวกเรา ต่างก็พากันเรียกมาลัยนี้ว่า “รู้ง” และทุกครั้งที่เราหรือสวรรค์ สำแดงปรากฏการณ์สวมพวงมาลัยเจ็ดสี ซึ่งอันที่จริงก็มีอยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะภายหลังฝนตก ย่อมเป็นสัญญาณแสดงให้เห็นว่าฟ้ากำลังรำลึกถึงความหลัง.....กำลังรำลึกถึงเมทินี ยอดพญูกูรักของตน ซึ่งตนไม่สามารถจะแต่งงานด้วยได้นั้นแหละก็น้ำตาของฟ้าได้ไหลรินลงนองพระธรณี อันเป็นเครื่องหมายแห่งความเศร้าสลดใจ ทั้งนี้ก็เพราะ “ฟ้าสูง-แผ่นดินต่ำ” นี่เอง!

จำนวน...

คณิต พุทธิรัตน์

ดินสอดำจำนวน ๕ แท่ง ดินสอดำเป็นวัตถุ มีรูปร่าง
ท่านสามารถมองเห็นได้ จำนวนไม่มีรูปร่าง เป็นความรู้สึก
ท่านไม่อาจมองเห็น ที่ท่านมองเห็นเลข ๕ นั้น ไม่ใช่ท่านมอง
เห็นตัวจำนวน ท่านเพียงแต่มองเห็นเครื่องหมายแทนจำนวน
เท่านั้น

ท่านจะพบตัวเลขซึ่งเป็นเครื่องหมายแทนจำนวนอยู่เสมอ
ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหน ที่โรงเรียนขณะที่ท่านจะก้าวเข้าไปในห้อง
ท่านจะพบตัวเลขบอกชื่อห้องเรียนติดไว้บนประตูห้อง ขณะที่
ท่านนั่งอยู่ในห้องเรียน ในวันหนึ่ง ๆ หลาย ๆ ครั้ง ที่ครูบอก
ตัวเลขของหน้าหนังสือให้ท่านเปิดดู บอกตัวเลขที่เป็นจำนวน
ข้อของแบบฝึกหัด ที่ท่านจะต้องทำในห้องเรียน และที่จะต้อง
นำไปทำเป็นการบ้าน บางที่ท่านอาจจะดูตัวเลขบนหน้าปัดนาฬิกา
ว่า ใกล้เคียงเวลาจะกลับบ้านหรือยัง

ที่บ้านท่านอาจจะดูตัวเลขบนหน้าปัดนาฬิกาอีก เพื่อจะดูว่าถึงเวลารายการทีวีที่ท่านชอบหรือยัง แล้วท่านจะหมุนตัวเลขบนหน้าปัดทีวีหาช่องที่ท่านต้องการ เมื่อท่านคิดจะโทรศัพท์ไปหาเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ท่านก็หมุนตัวเลขในโทรศัพท์ตามหมายเลขในโทรศัพท์ของเพื่อนคนนั้น บางทีท่านอาจจะดูตัวเลขวันที่บนปฏิทินว่าอีกนานเท่าไรจึงจะถึงวันเกิดของท่าน หรือถึงวันหยุดประจำภาคเรียน หรือหยุดวันสำคัญอื่น ๆ บางทีก่อนที่ท่านจะเข้านอน ท่านอาจจะก้าวขึ้นไปยืนบนเครื่องชั่งน้ำหนัก เพื่อดูตัวเลขที่เครื่องชั่งน้ำหนักว่าท่านมีน้ำหนักเท่าไร

ตัวเลขที่แทนความสูงของระดับปรอทในเทอร์มอมิเตอร์ จะบอกว่าร้อนหรือเย็น เมื่อมารดาของท่านใช้เทอร์มอมิเตอร์วัดระดับความร้อน หรืออุณหภูมิในร่างกายของท่าน มารดาจะบอกว่าท่านสบายดีเป็นปกติ หรือกำลังมีไข้

ตัวเลขบนหน้าปัดความเร็วของรถยนต์ จะบอกให้ท่านทราบ ว่า ท่านกำลังขับรถด้วยความเร็วเท่าไร ตัวเลขบนป้ายต่าง ๆ ข้างถนน บอกให้ทราบว่าถนนในช่วงนั้น ๆ จำกัดความเร็วของรถไว้เท่าไร บอกให้ทราบว่าตรงที่ท่านอยู่นั้นห่างจากสถานที่ที่ท่านกำลังจะไปเป็นระยะทางเท่าไร

เหรียญและธนบัตรที่เราเรียกรวม ๆ ว่า “เงิน” นั้น มีตัวเลขบอกค่าไว้ เช่น เหรียญบาทมีค่าหนึ่งบาท หรือแทนเหรียญหนึ่งสตางค์ ๑๐๐ เหรียญ หรือแทนเหรียญ ๕๐ สตางค์ (เหรียญ

สองสลึง) ๒ เหรียญ หรือแทนเหรียญ ๒๕ สตางค์ (เหรียญหนึ่งสลึง) ๔ เหรียญ ธนบัตรร้อยบาทมีค่าแทนเหรียญบาท ๑๐๐ เหรียญ หรือแทนธนบัตร ๒๐ บาท ๕ ใบ หรือแทนธนบัตรสิบบาท ๑๐ ใบ ในร้านจำหน่ายสินค้า ตัวเลขที่เขียนติดไว้ที่สินค้า บอกให้ทราบว่า สินค้าชิ้นนั้นราคาเท่าไร

ในการแข่งขันหรือเล่นเกมต่าง ๆ เช่น เล่นฟุตบอล บาสเกตบอล และเกมอื่น ๆ จำนวนแต้ม หรือคะแนนของแต่ละฝ่ายแสดงด้วยตัวเลข ฝ่ายที่มีตัวเลขของแต้ม หรือคะแนนสูงสุดเป็นฝ่ายชนะ

จากที่กล่าวมานี้ จะเห็นว่ามีจำนวนที่แสดงไว้ด้วยตัวเลข อยู่ทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหนท่านจะต้องเกี่ยวข้องกับจำนวนหรือตัวเลขอยู่เสมอ

จำนวนมีมากมายเหลือที่จะนับได้ แต่ตัวเลขที่ใช้เขียนแทนจำนวนมีเพียง ๑๐ ตัวเท่านั้น คือ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, และ ๐ อย่างไรก็ตามตัวเลขสิบตัวนี้ก็สามารถใช้เขียนแทนจำนวนต่าง ๆ ได้มากมายนับจำนวนไม่ถ้วน ในเมืองที่ท่านอยู่ อาจมีพลเมืองหลายแสนคน มีโทรศัพท์และรถยนต์ใช้เป็นจำนวนมาก แต่คนทั้งหลายในเมืองนั้น มีหมายเลขโทรศัพท์ และจำนวนเลขในแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ต่าง ๆ กัน ไม่มีซ้ำกันเลย ถนนที่บ้านของท่านอยู่ยาวหลายกิโลเมตร แต่ไม่มีบ้านใดในถนนนั้นมีเลขบ้านซ้ำกันกับเลขบ้านของท่าน เหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ตัวเลขเพียงสิบตัวสามารถใช้เขียนแทนจำนวนให้

ต่าง ๆ กัน ได้มากมายนับจำนวนไม่ถ้วน

เมื่อท่านเติบโตได้ศึกษาสูงขึ้น ท่านจะรู้จักวิธีนำเอาจำนวนมาใช้ได้มากยิ่งขึ้น เครื่องบิน รถยนต์ เรือดำน้ำ และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ อีก หลายอย่าง จะไม่สามารถสร้างขึ้นมาได้หรือใช้ได้ถ้าปราศจากจำนวน จำนวนหรือตัวเลขมีบทบาทสำคัญมากในการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม และอื่น ๆ จำนวนช่วยให้นักวิทยาศาสตร์สามารถทำการค้นพบสิ่งมหัศจรรย์ใหม่ ๆ มากมาย จำนวนมีความสำคัญมกถึงกับต้องสร้างเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือ “สมองกล” ขนาดใหญ่ขึ้น ไม่ให้มันทำงานอะไร นอกจากทำงานเกี่ยวกับจำนวนหรือตัวเลขเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อนมาก ถ้าคนแก้เองโดยไม่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยจะต้องใช้เวลาหลายสัปดาห์หรือแม้เป็นปี ๆ จึงจะแก้ได้สำเร็จ แต่ถ้าใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยจะสามารถแก้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำได้ในเวลาไม่กี่ชั่วโมง

เหนือพื้นโลกไกลออกไป วัตถุแปลกประหลาดอันหนึ่งรูปร่างคล้ายโรงสีลมทะยานออกจากโลกพุ่งเข้าไปในอวกาศสีดำมืดที่ไม่มีขอบเขตสิ้นสุด วัตถุนั้นคือ ยานสำรวจอวกาศที่ส่งออกไปจากโลก เพื่อแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับดาวเคราะห์ต่าง ๆ ยานนั้นจะไกลออกไปทุกที ทิ้งโลกไว้เบื้องหลัง ใน ๒ - ๓ เดือนต่อมา ถ้ามองจากยานกลับมาจะเห็นโลกเป็นเหมือนจุดสว่างจุดหนึ่ง

โลกมีแรงดึงดูดต่าง ๆ เข้าหาจุดศูนย์กลาง เราเรียกแรงนี้ว่า แรงแห่งความโน้มถ่วงของโลก แรงแห่งความโน้มถ่วงของโลกนี้แหละที่ทำให้วัตถุต่าง ๆ ที่เราโยนขึ้นไปตกกลับคืนสู่พื้นโลก ทำให้ฝนตกลงสู่พื้นโลก ทำให้อากาศรอบ ๆ โลกที่เราเรียกว่า บรรยากาศยังคงห่อหุ้มโลกอยู่ ไม่หลุดลอยไปจากโลก การที่จะทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ออกจากโลกไปสู่อวกาศนอกโลกได้ ก็จะต้องทำให้สิ่งนั้นมีความเร็วสูงมาก พอที่จะทำให้เกิดแรงเอาชนะแรงแห่งความโน้มถ่วงของโลกได้ ดังนั้น ก่อนที่ยานสำรวจอวกาศดังกล่าวข้างบนจะถูกส่งออกจากโลกไปสู่ดาวเคราะห์ต่าง ๆ เช่น ดาวอังคาร ดาวศุกร์ และดาวดวงอื่น ๆ ที่กำลังโคจรอยู่ในอวกาศภายนอกโลกได้นั้น ก็มีปัญหามากมายข้อที่จะต้องคิดคำนวณแก้ไขให้เรียบร้อยก่อน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับความเร็วของยานสำรวจอวกาศว่าจะต้องทำให้ยานมีความเร็วเท่าไร จึงจะสามารถหลุดพ้นจากแรงแห่งความโน้มถ่วงของโลกไปได้ ปัญหาเกี่ยวกับเส้นทางเดินของยาน ว่าจะต้องให้ยานไปตามเส้นทางไหนจึงจะสามารถไปยังตำแหน่งที่ตั้งยานสำรวจและดาวเคราะห์ที่ต้องการสำรวจจะเดินทางไปถึงพร้อมกันพอดี ปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อนเกี่ยวกับ น้ำหนัก ความเร็ว เส้นทางของยานสำรวจ เช่นที่กล่าวนี้ และปัญหาอื่น ๆ จะถูกนำมาคิดคำนวณแก้ไขโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ และนักคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นบุคคลที่ศึกษาและมีความชำนาญในวิชาคณิตศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ คือ วิชาที่เกี่ยวกับจำนวนที่เรากำลังพูดถึงอยู่นั่นเอง

ท่านอาจจะเคยได้ยินชื่อ ยานอวกาศ สกายแลบซึ่งเป็นสถานียานอวกาศแห่งแรกของสหรัฐอเมริกา มีนักบินอวกาศขึ้นไปอยู่และทำงานที่นั่นครั้งละหลาย ๆ เดือน จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับจำนวนหรือวิชาคณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญเพียงไรในการส่งยานอวกาศ

ที่ทะเลทรายในนิวเม็กซิโก คนกลุ่มใหญ่เข้าไปแออัดกันอยู่ในที่กำบังใต้ดินที่สร้างด้วยคอนกรีตหนาที่บ ระยะเวลาห่างจากที่กำบังนั้นพอประมาณ มีหอสูงปลายแหลมสร้างด้วยเหล็กกล้าหลายชั้นประกอบกัน ที่ยอดของหอสูงนี้เป็นที่ตั้งของเครื่องมือเล็ก ๆ เครื่องหนึ่ง ซึ่งกำลังจะไปสร้างประวัติศาสตร์ขึ้น

ในตอนรุ่งอรุณ เวลา ๕.๓๐ น. พอดี ในทันใดนั้นมีประกายไฟขนาดใหญ่น่าสฟิงกลัวลุกพรึบขึ้นจากทะเลทรายสูงหลายไมล์ ทำให้หอสูงเหล็กกล้าหายวับไปในกลุ่มควัน มีเสียงระเบิดดังขึ้นอย่างน่ากลัว เหมือนเสียงฟ้าร้องที่ดังที่สุดเท่าที่เคยได้ยินมา กลุ่มไฟขนาดใหญ่มีมาสูงถึง ๖ ไมล์ (๕.๖ กิโลเมตร) ที่เกิดขึ้นนั้น สามารถมองเห็นได้จากที่ไกลถึง ๑๘๐ ไมล์ (๒๕๐ กิโลเมตร) เหตุการณ์นี้ คือ การจุดระเบิดปรมาณูลูกแรก โดยบุคคลที่อยู่ในคิกใต้ดินเมื่อประมาณ ๔๐ ปีมาแล้ว

บุคคลที่สร้างระเบิดปรมาณูลูกแรกนี้ ส่วนมากเป็นนักวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ ซึ่งเป็นวิชาที่ศึกษาเรื่องสสารและพลังงานประเภทต่าง ๆ เช่น พลังงานความร้อน แสง เสียง แม่เหล็ก ไฟฟ้า พลังงานนิวเคลียร์ ผลงานและการค้นพบของ

นักฟิสิกส์ ช่วยให้เราได้มีเครื่องให้ความสะดวกสบายต่าง ๆ เช่น พลังงานอะตอม รั้งสีเอกซ์ วิทย์ ที่วี ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ และอื่น ๆ อีกมาก งานส่วนมากหรืองานเกือบทั้งหมดของนักฟิสิกส์ สำเร็จขึ้นมาได้ด้วยการนำความรู้ทางคณิตศาสตร์มาใช้ อย่างไรก็ดี วิชาคณิตศาสตร์ที่นักฟิสิกส์ใช้ไม่เหมือนกับวิชาเลขคณิตที่ท่านรู้จักดี นักฟิสิกส์ไม่ค่อยใช้ตัวเลขนัก แต่เขาใช้ตัวอักษรและสัญลักษณ์แทน เช่นสมการทางคณิตศาสตร์ที่แสดงให้เห็นว่าเขาสามารถปล่อยพลังงานอะตอมออกมาได้โดยเขียนแทนดังนี้ $E = mc^2$ สมการนี้ไม่เป็นตัวเลขเหมือนกับที่ท่านเคยเรียนมา แต่สมการนี้แหละที่นำโลกเข้าสู่ ยุคปรมาณู สมการนี้ กล่าวว่า พลังงาน (กำลัง) เท่ากับมวล (ปริมาณของสาร) คูณด้วย อัตราเร็วของแสงยกกำลังสอง บางที่ท่านจะยังไม่เข้าใจสมการนี้ เมื่อได้เรียนสูงขึ้นก็คงเข้าใจได้ดี แต่นักฟิสิกส์เข้าใจสมการนี้ดี ที่ยกเรื่องนี้มากล่าว ก็เพียงให้เป็นตัวอย่างที่แสดงว่า ความรู้เรื่องจำนวน หรือวิชาคณิตศาสตร์ นั้น ช่วยนักวิทยาศาสตร์ให้ค้นพบสิ่งมหัศจรรย์ต่าง ๆ ได้เพียงไร

นักวิทยาศาสตร์ได้ทำการทดลองหาอัตราเร็วของแสงและคำนวณออกมาได้ว่าแสงมีอัตราเร็ววินาทีละ ๑๘๖,๒๘๒ ไมล์ ที่กล่าวไว้ข้างบนว่า “อัตราเร็วของแสงยกกำลังสอง” นั้น หมายถึงเอาอัตราเร็วของแสงคูณตัวมันเอง คือ $๑๘๖,๒๘๒ \times ๑๘๖,๒๘๒$ ดังนั้น การทำกำลังสองหรือยกกำลังสองจำนวนใดจำนวนหนึ่ง ท่านก็เอาจำนวนนั้นคูณตัวมันเอง แล้วถ้าท่าน

ยกกำลังสองคำตอบที่ได้ และทำต่อ ๆ ไป อย่างนั้น ท่านจะได้จำนวนใหญ่มากอย่างรวดเร็ว คนส่วนมากไม่เชื่อว่าสิ่งนี้จะบังเกิดได้รวดเร็ว เรื่องเศรษฐีกับเด็กหญิงต่อไปนี้อาจจะช่วยให้ท่านเข้าใจดีขึ้น

ครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่งร่ำรวยมากจนได้ชื่อว่าเป็นเศรษฐี แต่มีนิสัยเป็นคนโลภมาก รักเงินกว่าสิ่งใด ๆ ในโลก เขาทราบว่าเขามีเงินมาก แต่ไม่ทราบจำนวนแน่นอนว่ามีเท่าไร เขาจึงตกลงจ้างเด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่ง ให้มานับเงินทั้งหมดของเขา เด็กหญิงเล็ก ๆ คนนั้นใช้เวลา ๖ วัน จึงนับเงินทั้งหมดเสร็จ

เมื่อนับเงินเสร็จแล้ว เด็กหญิงได้เข้ามาหาเศรษฐีคนนั้น พร้อมกับพูดว่า “หนูนับเงินของท่านเสร็จแล้ว ท่านมีเงินทั้งหมด ๔๒ ล้านบาท”

“สี่สิบสองล้านบาทเชียวรี” เศรษฐีร้องขึ้นอย่างดีใจด้วย ใบหน้าที่มีรอยยิ้มอย่างละโมบ มองดูเด็กหญิงนั้นอย่างมีเล่ห์ กระเท่ห์

“เธอต้องการให้ฉันจ่ายค่าจ้างนับเงินเท่าไร” เขาถาม เด็กหญิงนั้น เขาคิดว่าเธอเป็นเด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่งเท่านั้น เขางสามารถโกงเธอได้สบาย โดยจ่ายเงินค่าจ้างให้ต่ำมาก ๆ

เด็กนั้นตอบว่า “หนูได้ทำงานนับเงินให้ท่าน ๖ วัน ดังนั้น หนูคิดว่าท่านควรจ่ายเงินค่าจ้างให้หนูให้ครบทั้ง ๖ วัน โดยจ่ายให้หนูสองสตางค์ สำหรับค่าจ้างวันแรกแต่ละวันหลังจากนั้น ท่านต้องจ่ายให้หนูด้วยจำนวนเงินที่ท่านได้จ่ายในวันก่อนนั้น หนึ่งวันคูณด้วยตัวของมันเอง”

เศรษฐีคิดตามที่เด็กหญิงบอก วันแรกเขาจ่ายเงินค่าจ้างให้เธอสองสตางค์ วันที่สองจ่ายเงินให้เธอสองสตางค์คูณด้วยสองสตางค์ หรือสี่สตางค์ วันที่สามต้องจ่ายเงินให้เธอสี่สตางค์คูณด้วยสี่สตางค์ หรือสิบหกสตางค์ วันที่สี่ต้องจ่ายเงินให้เธอสิบหกสตางค์คูณด้วยสิบหกสตางค์ หรือ ๒๕๖ สตางค์ เขายิ้มกับตนเองด้วยความพอใจ จ่ายเงินค่าจ้างด้วยอัตรานี้ ทำไมเขาจะไม่ตกลง ๒๕๖ สตางค์ เมื่อคิดเป็นบาทก็เพียง ๒ - ๓ บาทเท่านั้น “เจ้าเด็กน้อยเอ๋ยทำไมเจ้าถึงโง่อย่างนี้” เขาคิด เขาริบบอกตกลง

ทันที และเรียกทนายของเขามาเขียนสัญญาตามที่เด็กหญิงบอก
ขึ้นฉบับหนึ่ง ตัวเขาและเด็กหญิงลงชื่อไว้ในสัญญา มาถึงตอนนี้
เด็กหญิงไม่สามารถเปลี่ยนใจได้แล้ว

ในวันแรกเศรษฐีจ่ายเงินให้เด็กหญิงสองสตางค์ ในวันที่
สองเศรษฐีจ่ายเงินให้เธอสองสตางค์คูณด้วยสองสตางค์ หรือ
สี่สตางค์ แต่ละวันหลังจากนั้น เขาจ่ายให้เธอเท่ากับจำนวนค่าจ้าง
เมื่อวันก่อนคูณด้วยตัวมันเอง และในวันที่หก เด็กหญิงเล็ก ๆ
คนนั้น ก็ได้เงินทั้งหมดของเศรษฐีไปคนนั้น!

อยากรู้ไหมครับว่าเศรษฐีน้อย ๆ คนนี้จะมีเงินเท่าใด?
ลองคำนวณดูหน่อยก็คงจะดี

ผู้มีมรรยาทเป็นผู้รู้หน้าที่ จึงเป็นไฉติ์ทั้งผู้สั่งงาน และผู้ปฏิบัติงาน
ตามคำสั่งของผู้อื่น

จาก มรรยาทเล่มน้อย
ของ ท่านผู้หญิงคุณหญิง มาลากุล

เกริกนุระ ยมนา

ที่อยู่ ๕๔๘ ซอยไผ่เงิน ๑ ถนนจันทร์ อ.ยานนาวา
 กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐ โทร. ๒๑๑๓๔๖๓

การศึกษา ศป. มัณฑนศิลป์ ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์
 คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สถานที่ทำงาน อาจารย์วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
 เขียนภาพประกอบประจำหนังสือดิฉัน และ
 ภาพประกอบหนังสือเด็ก

บุญทิวา ไฉ่วศิริมณี

“หนูหนีคลังจาน” ผลงานสร้างสรรค์ของ ๒ ศิลปินไทย
เกริกนุระ ชมนาค และอุไร ฟ้ายิ้ม

“หนูหนีคลังจาน” เป็นหนังสือคำกลอนสำหรับเด็ก
มีภาพประกอบสวยงามน่ารักและให้แง่คิดที่ดีแก่เด็ก เจ้าของ
ผลงานภาพประกอบเรื่องทั้งหมดคือ เกริกนุระ ชมนาคและ
เขาก็คือเป็นเจ้าของรางวัลนอมา จากประเทศญี่ปุ่น เดินทางไปรับ
รางวัลเมื่อ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๘

“รางวัลนอมา” เป็นรางวัลสำหรับการประกวดภาพ
ประกอบหนังสือสำหรับเด็ก ซึ่งศูนย์วัฒนธรรมเอเชีย ด้วยความ
ร่วมมือของยูเนสโก ประเทศญี่ปุ่นจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมและ
สนับสนุนศิลปินด้านนี้

เกริกนุระ ชมนาค ได้ส่งผลงานผ่านศูนย์พัฒนาหนังสือ
กรมวิชาการซึ่งเป็นตัวแทนในการคัดเลือกส่งไปญี่ปุ่นอีกทีหนึ่ง
ผลงานในเรื่อง “หนูหนีคลังจาน” นี้มีภาพประกอบทั้งสิ้น ๑๔

ภาพ ซึ่งเขาได้รับความประทับใจจากเนื้อเรื่องที่ อุไร ฟ้ากุ่ม เขียนไว้ก่อนแล้วจึงนำมาสร้างสรรค์ผลงานภาพประกอบขึ้น ด้วยการใช้สีหมึกและสีน้ำ

ขณะนี้ผลงานเรื่อง “หนูนิคล้างจาน” ยังไม่ได้จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มวางเผยแพร่ที่ใดเลย แต่เจ้าของผลงานทั้งสองท่านก็ยินดีที่จะให้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาแก่เด็กไทย เนื่องในโอกาสวันเด็ก ๒๕๒๕ นี้ โดยไม่คิดมูลค่าแต่ประการใด นับว่าเป็นวิทยาทานที่ล้ำค่ายิ่ง

**ปรีติธิมทิส คือทิสเบื้องหน้า มารดาบิดา บุตรพึงบำรุง
ด้วยสถาน ๕**

- (๑) ท่านได้เลี้ยงมาแล้ว เลี้ยงท่านตอบ
- (๒) ทำกิจของท่าน
- (๓) ดำรงวงศ์สกุล
- (๔) ประพฤติตนให้เป็นคนควรรับทรัพย์มรดก
- (๕) เมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว ทำบุญอุทิศให้ท่าน

: นวโกวาท

หนูนิดแสนดี
แม่ให้ล้างจาน

วันนี้อยู่บ้าน
หนูนิดชอบใจ

หนูนิดล้างจาน
ล้างจานพูดไป

เบิกบานแจ่มใส
เพื่อนอะไรมาก็

จานใบสี่เหลี่ยม
เอ ตัดอะไรนะ

ตัดเหนียวเหนอะหนะ
ตัดเหนียวติดนาน

หนูนิดลองชิม
เอ๊ะ รสหวานหวาน

น้ำจิ้มในจาน
น้ำตาลนี่นา

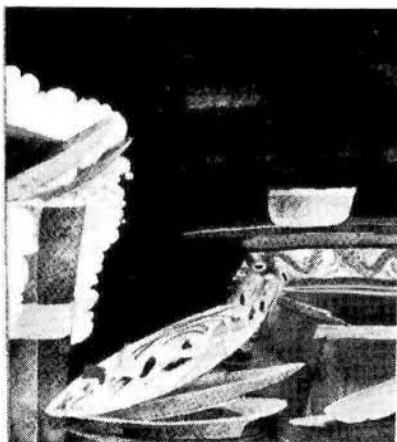
จามเขี้ยวบอกว่า
มอมแมมนักหนา

ไปใส่ขนมมา
ช่วยล้างฉันทนอย

จามใบสีแดง
หนูต้องคอยคอย

เปื้อนแกงเป็นรอย
ล้างจามนานนาน

จานใบลายดอก
ฉันทใส่ขนมหวาน

บอกว่าเมื่อวาน
ทองหยิบฝอยทอง

จานใบสีขาว
หนูนึกจึงต้อง

ข้าวตอกเป็นกอง
กวาดข้าวทิ้งก่อน

จานชมพูหอม
น้ำมันตักเมื่อตอน

ต้องดั่งน้ำร้อน
ฉ้นใส่ไข่ดาว

โอ จานเป็นกอง
เปื้อนอาหารหวานคาว
จานเป็นแถวแถว
ทุกใบใสศค

เปื้อนของเปื้อนข้าว
หนูนิดล้างหมด
ล้างแล้วสะอาดหมด
ทุกจานชอบใจ

หนูนึกหน้าบาน
แต่รีบเกินไป

จะยกจานไปไว้
ไม่ระวังประทุ

เสียงพลั้ง จานกระฉาย
หนูเดินไม่ดู

โธ้ยตายแล้วหนู
จานแตกหมดเลย

แม่จ๋า แม่จ๋า
ตกแตกหมดแล้ว
แม่ให้ทำงาน
หนูล้างอย่างดี
หนูเดินมาดีดี
หนูจ๋า ประตูกว้าง
ข้างมันเกิดถูก
แต่แม่อย่าให้

งานเป็นแถวแถว
เพราะประตูตัวดี
ล้างจานเหล่านี้
สะอาดแล้วยกมาวาง
ประตูนั้นขวางทาง
จะขวางหนูได้ยังงี้
แม่ไม่ว่าอะไร
หนูระมัดระวัง

หนูนึกคุณผลงาน
เพราะหนูไม่ระวัง

สงสารงานจัง
เลยทำงานตาย

สมบัติ ไคย

รสา วงศ์ยังอยู่

นริรัตน์ และอรรณกร เป็นพี่น้องที่มีอายุไล่เลี่ยกัน อาศัยอยู่กับพ่อแม่ในบ้านหลังเล็ก ๆ ที่มีบริเวณร่มรื่น พ่อเป็นคนรักต้นไม้ จึงปลูกต้นไม้หลายอย่าง มีทับทิม ชมพู มะละกอ มะม่วง มะยม ขนุน มะพร้าวเตี้ย อย่างละต้น กลัวย่น้ำว่าอีก ๑ กอพืชผักสวนครัวที่ให้ใบก็มีตำลึง กระถิน โหระพา กระเพรา สะระแหน่ ที่ให้ผลก็มีบวบ น้ำเต้า มะเขือ พริก มะอึก มะนาว มะกรูด ที่ให้ฝักก็มีถั่วฝักยาว ถั่วพู และยังมีตะไคร้ และข่าอีกอย่างละหนึ่งกอ แม่อยากให้มีดอกไม้บ้าง พ่อจึงปลูกกุหลาบ มะลิ แก้ว พุทธรักษา เข็ม และอัญชัน ที่เป็นไม้เลื้อยมีกลิ่นหอมก็มีรสสุคนธ์ การเวก พวงชมพู พร้อมทั้งใบเฟิร์นชนิดต่าง ๆ ทุกคนในครอบครัวช่วยกันดูแลบำรุงรักษาต้นไม้เหล่านี้ให้งอกงาม จึงได้รับทั้งประโยชน์และความสวยงามตามธรรมชาติ

โรงเรียนของเด็กทั้งสองอยู่ไม่ไกลบ้านนัก ไปกลับสะดวกไม่ต้องรีบร้อน โรงเรียนก็สอนดีเอาใจใส่ดูแลนักเรียนทั่วถึง และยังจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ฝึกฝน

ให้เด็กเฉลียวฉลาด มีไหวพริบและมีระเบียบวินัยอีกด้วย ทั้งสองคนรักโรงเรียนและครูมาก หมั่นเอาใจใส่เล่าเรียนดี ไม่มีเบื่อหน่าย

ทั้งสองคนจำได้ว่า เมื่อยังเป็นเด็กเล็กอยู่นั้น แม่สอนให้เล่นจ้ำจี้ แมงมุมขลุ่ยหลังคา ชักส้าว ขี่ตุ๊กตางนา เวลามีเพื่อนบ้านมาเล่นด้วย ก็เล่นรี้รีข้าวสาร โพงพาง มอญซ่อนผ้า งูกินหางสนุกสนานกัน มีบทร้องด้วย ซึ่งยังจำได้จนบัดนี้ เวลาว่างแม่ก็เล่านิทานเรื่องต่าง ๆ ร้องเพลงไทยเดิมให้ฟังบ้าง ส่วนพ่อชอบให้ทายอะไรเรื่อย เช่น - ดั้นเท้าขาใบวาเดียว ทายไม่ถูก พ่อก็ชี้ไปที่ต้นกล้วยแล้วอธิบายให้ฟัง แล้วทายต้นอื่นอีก อะไรเรื่อยดั้นเท้าครกใบปรกดิน พ่อทำท่าทาง ซายดาไปที่ต้นไม้ ทีนี้เด็กทายถูกว่าต้นตะไคร้ เมื่อมีเวลาว่างก็ทายกันอีก อะไรเรื่อยมีปากไม่มีฟัน กินข้าวทุกวันได้มากกว่าคน คำทายก็คือหม้อข้าว อะไรเรื่อยซื้อมาเป็นสีดำ นำไปใช้เป็นสีแดง พอลิ้นแรงกลายเป็นสีเทา ต้องเอาไปทิ้ง ก็คือถ่าน อะไรเรื่อย เวลาแดดออกเดินไปสองคน มีดฟ้ามัวฝน เดินมาคนเดียว ก็คือเงาตนเอง และยังมีคำทายอื่น ๆ อีก พ่อว่าช่วยให้เด็กรู้จักสังเกตอะไรต่าง ๆ รอบตัวเรานั้นเอง เด็กทั้งสองก็จำไปทายเพื่อนที่โรงเรียนเป็นที่สนุกสนาน

แม่เป็นคนทำอาหารเก่ง ได้เรียนและฝึกหัดจากคุณยาย ทั้งของขาว ของหวานและของว่าง จึงมีอาหารรับประทานกันแปลก ๆ แม่เลือกทำอาหารที่ให้คุณค่าและได้ใช้พืชผักที่ปลูกไว้

เป็นการทุนรายจ่าย เมื่อนรรัตน์โตขึ้น แม้จะต้องรู้จักการครัว การบ้านการเรือน จึงสอนวิธีทำกับข้าวไทย ๆ ขนมไทย ๆ และของว่างบ้าง ค่อย ๆ หัดทำไปทีละอย่างก็จะชำนาญไปเอง ตอนหน้าร้อนก็ได้รับประทานข้าวแช่ ใส่น้ำดอกมะลิ มีน้ำแข็ง ทูบก้อนเล็ก ๆ กับข้าวแช่มีหลายอย่าง มีกะปิซุบไข่ทอด หัวผักกาดต้มผัดไข่ ปลาสุกเสวยซุบไข่ทอด พริกหยวกทอดใส่ เนื้อต้มผัดหวาน นรรัตน์ช่วยแม่ทำด้วย

แม่ยังใช้เวลาว่างทำชิงคอง ดอกกะหล่ำคอง เป็นการถนอมอาหาร ทำขนมแห้ง เช่น ทองม้วน เกี๊ยวปลากระโทง ข้าวตอก-ถั่วแดง หลวง พันธุ์พระราชทานให้ชาวเขาปลูก ในโครงการหลวงพัฒนา ชาวเขา ซึ่งมีดมีขนาดใหญ่ รสดี คุณค่าโปรตีนสูง ใส่วัตถุโหล ไว้รับประทาน เด็กทั้งสองมีร่างกายสมบูรณ์ดี

ส่วนพ่อก็ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า รักบ้าน รักครอบครัว ไม่สุรุษสุราย เป็นคนขยัน ประหยัดและอดออม ครอบครัวจึงมีความสุขและอบอุ่น

ทั้งนรรัตน์และอรรถกร เป็นเด็กขยันหมั่นเพียร รับผิดชอบ ช่วยงานบ้านดี ความประพฤติเรียบร้อย กลับบ้านเป็นเวลา ไม่ทำให้พ่อแม่หนักใจ ทั้งยังสามารถสอบได้คะแนนดี แม่จึงให้เครื่องเขียนปากกักร้อยแก่นรรัตน์ และเครื่องเขียนแก่อรรถกร เป็นรางวัล ส่วนพ่อก็ให้ชั้นหนังสือหาวยขนาดกะทัดรัดแบ่ง เป็นสามส่วน ซึ่งซื้อในงานแสดงสินค้าหัตถกรรมเป็นรางวัล ทั้งสองคน

นรีรัตน์ใช้เวลาว่างตอนปิดภาคเรียนทำผ้าปูโต๊ะสีชมพูอ่อน ปักลวดลายด้วยด้ายมันสวยงาม เตรียมไว้สำหรับงานวันเกิดคุณตา ส่วนอรรถกรก็วาดลวดลายดอกไม้สีสวยสดลงในถาดโลหะใบเล็ก ๆ ๖ ใบ สำหรับรองแก้วน้ำ ต่างก็ลงทุนเองจากเงินที่ออมไว้

เมื่อถึงวันทำบุญอายุครบ ๖๕ ปี ของคุณตา พ่อแม่พาลูกทั้งสองไป หลังจากพ่อแม่ได้กราบเท้าคุณตาคุณยายแล้ว นรีรัตน์และอรรถกรนำของที่ใส่กล่องผูกโบว์เตรียมไว้ วางลงบนพานจับพานไว้ทั้งสองมือ เดินเข้าไปใกล้พอสมควร แล้วคู่เขาลงเดินเข้าเข้าไปใกล้คุณตา แล้วนั่งพับเพียบ วางพานไว้ทางขวามือ กราบตั้งมือครั้งหนึ่ง แล้วยกพานด้วยสองมือประคองส่งให้คุณตาทีละคน เมื่อคุณตารับของแล้ว ก็วางพานไว้ทางขวามือ กราบตั้งมืออีกครั้งหนึ่ง คุณตากล่าวขอบใจ พलगูบศีรษะหลานทั้งสอง รู้สึกพอใจในกริยาที่นอบน้อมแสดงมารยาทอันนุ่มนวล อันเป็นเอกลักษณ์ของไทยนี้มาก พ่อแม่ก็ปลื้มใจไม่น้อย หลังจากนั้นก็มีการเล่นอาหารอย่างกันเอง ซึ่งพ่อแม่ลูกลุง ป้า และน้ำได้นำกันมาคนละอย่างสองอย่าง เมื่อรับประทานอาหารแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ซึ่งเป็นญาติกันต่างก็พูดคุยกันอย่างสนุกสนาน

ในบางโอกาส พ่อ แม่ ยังพาเด็กทั้งสองไปชมการจัดนิทรรศการต่าง ๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ พาไปชมงานมหาดุริยางค์ไทย ซึ่งมีจำนวนผู้แสดงถึง ๘๐๐ คน บ้าง ชมละคร

ศรีสุขนาฏกรรมบ้าง ชมการแสดงการเล่นพื้นเมืองของภาคต่าง ๆ ทำให้ได้เปิดหูเปิดตา ได้รับทั้งความรู้และความรื่นเริงบันเทิงใจ

ในตอนหยุดพักรับประทานอาหารกลางวันที่โรงเรียน จัดให้มีรายการ“เสนาะเสียงดนตรีไทย” ชมรมดนตรีไทย เป็นผู้จัด เปิดเทปเพลงที่ขับร้องและบรรเลงโดยสมาชิกของ ชมรม ส่วนมากใช้บทเพลงวิทยุโรงเรียน ของคณะกรรมการ วิทยุโรงเรียน ดนตรีและนาฏศิลป์ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีบทเพลงให้เลือกเป็นจำนวนมาก

เสียงขับร้องก้องกังวานหวาน ผสมผสานดนตรีไทย อันไพเราะเสนาะใจ เป็นที่ประทับใจประเทืองอารมณ์ของผู้สดับทั้งหลาย ให้ผ่อนคลายความตึงเครียด กลับรู้สึกชุ่มชื่น รื่นรสในทำนอง ส่วนคำร้องนั้นก็มีความหมายเป็นเครื่อง เตือนใจ ปลุกฝังคุณธรรม เสริมสร้างอุปนิสัยที่ดีงาม สมกับ ที่ได้บรรจงแต่งขึ้นด้วยความรักเด็กทุกคน และมุ่งหวังที่จะให้เป็นเด็กน่ารัก เป็นคนมีจิตใจดี มีความนึกคิดเป็นของตนเอง ซึ่งพ่อ แม่ ครู และชาติปรรณนา

นรีรัตน์ชอบเพลงที่ชื่อว่า “เพลงไทยไพเราะ” ทำนอง ลาวพุดดำ ศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ นาคสวัสดิ์ เป็นผู้เขียนคำร้อง ดังนี้

“อันเพลงไทยไพเราะเสนาะเลิศ ควรต้องเทิดทูนไว้
มิให้สูญ

ปิ่นวัฒนธรรมประจำไทยอันไพบุลย์	เจ็ดจำรูญคู่ชาติ
มีทำนองหลายอย่างท่านสร้างไว้	บ้านเมืองมา
จะเสริมศิลปไทยให้วัฒนา	มั่นใฝ่ใจช่วยกัน
	หมั่นศึกษา
	เกียรติดำรงก้องฟ้า
	ราตรีเอย”

เมื่อนริรัตน์นำไปร้องที่บ้าน แม่ก็ชมว่าเสียงดี ให้หมั่นฝึกซ้อมบ่อย ๆ ต่อไป จะเป็นนักร้องเพลงไทยที่ดีคนหนึ่งทีเดียว

ต่อมาเมื่อนริรัตน์มีความสนใจในภาษาไทยยิ่งขึ้น จึงเข้าชมรมภาษาไทย และเมื่อมีการประกวดเรียงความ ประกวดคำขวัญ ประเภทนักเรียน ก็จะส่งเข้าแข่งขันด้วย เท่าที่ส่งไปก็ชนะเพียงรางวัลชมเชยเท่านั้น พ่อ แม่ ก็ให้กำลังใจ มิให้ย่อท้อให้พยายามต่อไปอีกคงจะชนะรางวัลยอดเยี่ยมในวันหนึ่งข้างหน้า เพราะว่าความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จก็อยู่ที่นั่น

วันหนึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกล่าวว่า “ภาษาไทยนั้นจัดเป็นระเบียบ มีสำนวนโวหารสละสลวย คมคาย ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง มีการประดิษฐ์เป็นวรรค เป็นตอน เป็นบาท เป็นบท มีการส่งสัมผัสรับสัมผัส ทำให้เกิดความไพเราะเพราะพริ้งถึงขั้นศิลปทีเดียวเรียกว่าวรรณศิลป์ ชาติไทยเราก็มีวรรณคดีที่บรรพบุรุษของเราเขียนไว้มากมาแต่ครั้งโบราณได้ดกทอดเป็นสมบัติของชาติสืบมาจนทุกวันนี้ นั่นแสดงว่า ไทยเรามี

วัฒนธรรมทางภาษาในด้านสร้างสรรค์” แล้วเสนอแนะให้สมาชิก
ในชมรมไปค้นคว้าร้อยกรองของเก่าที่เห็นว่าไพเราะและ
ชอบใจ นำมาอ่านสู่กันฟังในคราวหน้า

นริรัตน์จึงเข้าค้นคว้าในห้องสมุด และรู้สึกชอบใจ
บทกลอนตอนหนึ่งในเรื่อง “อิเหนา” อันเป็นพระราชนิพนธ์
ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ แห่ง
ราชวงศ์จักรี ตอนท้าวปันจะหรงกันเดินทางไปในพิชือภิเชก
สังคามารตา ซึ่งค้นได้จากหนังสือเรื่อง “ดอกไม้ในวรรณคดีไทย”
จัดพิมพ์โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ ความว่า

“พอเข้าป่าพาใจให้ชื่น	หอมรินดอกดวงพวงบุปผา
สายหยุดพุดจีบปีบจำปา	กรรณิการ์มหาหงส์ชงโค
ลำดวนดอกคกตกเต็ม	ยี่เข่งเข็มสารภียี่โถ
รสสุคนธ์ปนมะลิผลิดอกโต	ดอกส้มโอกลิ่นกล้านาถม
มลิวัลย์พันกิ่งมณฑาทิศ	แก้วเกดดอกคกตกอยู่ถม
บนเนินเขาล้วนเหลาลั่นทม	ดอกสุกรมขมโดยไชยรส
พิกุลนูนนาคมากมี	ตามทางหว่างวิถีขาวสด
ชมพลงทางเร่งรีบรด	เลียบตามบรรพตคีรี”

ถ้ากลอนตอนนี้นอกจากจะไพเราะแล้ว ยังให้ความรู้เรื่อง
ดอกไม้ไทยหลายชนิดด้วยกัน ด้วยวิธีนี้ทำให้สมาชิกในชมรม
ได้รับอรรถรสทางวรรณคดีไทยหลาย ๆ เล่ม ซึ่งทุกคนก็
คิดว่าอ่านกันต่อไปอีก

ส่วนชมรมวัฒนธรรมไทย ซึ่งอรรถกรเป็นสมาชิกอยู่นั้น อาจารย์ได้นัดหมายให้ไปชม วัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามในวันอาทิตย์ อรรถกรนำสมุดไปจดด้วย พอจะผ่านซุ้มประตูทางเข้า ก็เห็นประตูไม้สลักรูปทหารเท่าคนจริง ๆ ยืนอยู่สองข้าง มองไปก็เห็นโบสถ์สวยงามก่อนอื่น

พระภิกษุท่าทางใจดี หน้าตาแจ่มใส เป็นวิทยากรบรรยายว่า “วัดนี้เป็นวัดประจำรัชกาลที่ ๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสร้างเมื่อครองราชย์ครบ ๑ ปี นามวัดราชบพิธ สะกดด้วยตัว ธ มีความหมายว่า พระเจ้าแผ่นดินทรงสร้าง จัดเป็นพระอารามหลวงชั้นเอกชนิดราชวรวิหาร วัดนี้สร้างตามหลักโบราณ มีพระเจดีย์เป็นประธาน มีปูชนียสถานอื่น ๆ ล้อมรอบ พระอุโบสถที่เรากำลังขมุนมอยู่นี้อยู่ด้านหน้าคงจะเห็นแล้วว่าด้านหน้าเป็นแบบทรงไทย ประดับด้วยกระเบื้องเคลือบลายเบญจรงค์ แต่ภายในเป็นแบบยุโรปผสมไทย ทำให้ดูสวยงามแปลกตา พระประธานมีนามว่า “พระพุทธอังคีรส” ปางสมาธิ เป็นพระพุทธรูปกะไหล่ทองคำทั้งองค์ สร้างด้วยทองเนื้อแปดหนัก ๑๘๐ บาท เป็นทองที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ทรงใช้แต่งพระองค์เมื่อทรงพระเยาว์ เสวตฉัตรที่เห็นกันอยู่เหนือองค์พระนั้น เดิมใช้กันพระบรมโกศรัชกาลที่ ๕ ที่ได้ฐานชุกชีบรรจุพระบรมอัฐิบางส่วนของพระองค์ท่าน และบรรจุพระบรมสรีรางคารของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๗ กับของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี

พระบรมราชินีในรัชกาลที่ ๗ ซึ่งได้มีพระราชพิธีบรรจุหลังงานถวายพระเพลิงพระบรมศพเมื่อไม่นานมานี้

ประตุน้ำต่างพระอุโบสถ เป็นซุ้มปิดทอง ยอดเป็นมณฑปด้านในเป็นลายรดน้ำทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ ขอให้นักเรียนสังเกตและชมข้างในให้ทั่วก่อน” แล้วท่านก็พาออกมาชมบริเวณภายนอก ท่านอธิบายต่อไปว่า “ประตุน้ำต่างด้านนอกนี้ประดับมุก เป็นลายเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เฉพาะตราชั้นหนึ่ง ๕ ดวงลดลายละเอียดมาก ฝีมือประณีตมาก จะเห็นประกายมุกเป็นสายรุ้งงดงามที่สุด ยังมีประตุน้ำต่างมุกอื่นอีก ทั้งหมดมีประตุน้ำ ๑๐ บาน น้ำต่าง ๒๘ บาน”

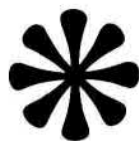
ต่อมาท่านวิทยากรได้นำชมพระเจดีย์ประดับด้วยกระเบื้องเคลือบลายเบญจรงค์ทั้งองค์อยู่หลังพระอุโบสถ พระวิหารอยู่ตรงข้ามพระอุโบสถ พระวิหารมุกอีก ๒ หลัง มีพระระเบียงหรือวิหารคดล้อมองค์พระเจดีย์ ทางเดินปูด้วยหินอ่อน มีศาลาราย ๘ หลัง มีหอรบผนัง หอกลอง แล้วท่านได้นำชมเกยและพลับพลาเปลื้องเครื่อง อยู่มุมกำแพงวัด ท่านกล่าวว่า “สร้างไว้สำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ก่อน ๆ ในงานพระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์เกล้า - ทางสถลมารค เมื่อเสด็จลงจากเกย ขึ้นบนพลับพลาแล้วทรงเปลื้องเครื่อง ขัตติยราชภูษิตาภรณ์ และพระชฎามหากฐิน ทรงเปลี่ยนเครื่องทรงใหม่ แล้วจึงเสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานผ้าพระกฐินแก่พระสงฆ์ในพระอุโบสถ

วัดนี้เป็นที่ประทับของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (วาสน มหาเถระ) สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก องค์ปัจจุบันนี้ด้วยนะ”

อรรถกรรู้สึกประทับใจและภูมิใจในความสง่างามของ วัดแห่งนี้ รู้สึกว่ามีความสวยงามเป็นเลิศ เป็นวัดเดียวเท่านั้น ที่สิ่งก่อสร้างสำคัญในพระอารามประดับด้วยกระเบื้องเคลือบ ลายเบญจรงค์งามวิจิตรตระการตา มีค่าสูงยิ่ง ในครั้งนี้อรรถกร ได้รับทั้งความรู้ ความซาบซึ้งตรึงใจในศิลป เกิดความสนใจและ ใคร่เรียนรู้ให้ลึกซึ้งต่อไปอีก ทั้งเข้าใจดีว่าบรรพชนไทยเรานั้น มีความกตัญญู มีความประณีต ละเอียดย้อน มีความวิริยะอุตสาหะ แรงกล้า สามารถที่จะสร้างถาวรวัตถุล้ำค่าไว้เป็นสมบัติของชาติไทย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าชาติไทยเรานั้นมีวัฒนธรรมสูงส่ง มาแต่โบราณในด้านต่าง ๆ มีภาษา มีวรรณกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม จิตรกรรม และดุริยางค์ อันถือเป็นวิจิตรศิลป์และเป็นเอกลักษณ์ของไทย ด้วยเหตุนี้จึงมีสมบัติเป็นอันมากที่ได้สร้างสมไว้ เป็นมรดกตกทอดให้ลูกหลานได้รับสืบเนื่องมา ทั้งเป็นมรดกทางปัญญาอันทรงคุณค่ามหาศาล ซึ่งเยาวชนทั้งหลาย ควรต้องศึกษา ช่วยกันพัฒนา ช่วยกันผดุงอนุรักษ์ให้คงอยู่ และสืบทอดยังอนุชนรุ่นหลัง ๆ ต่อไปชั่วกาลนาน

ปี ๒๕๒๘

ที่ผ่านไป มือใครเกิดขึ้นบ้าง

วิโรจน์ ธีรคุณโกวิท

ปี ๒๕๒๘ ที่ผ่านพ้นไปนั้นมีเหตุการณ์มากมายที่เกิดขึ้นในประเทศของเรา ข่าวดำคัญที่เห็นว่ามีสาระควรแก่การแนะนำหรือทบทวนให้น้องจดจำนอกเหนือจากที่ปรากฏในปฏิทินทั่วไปก็มีดังต่อไปนี้

๑๒ มกราคม วันเด็กแห่งชาติ ทุกคนต่างก็ประพฤติปฏิบัติด้วยดีตามปณิธานที่ตั้งไว้มาแล้วตลอดปี

๒๐ มกราคม สมาคมวิทยาศาสตร์การเกษตรแห่งประเทศไทย ประกาศผลการคัดเลือกนักวิจัยดีเด่นประจำปี ๒๕๒๗ ซึ่งได้แก่อาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒ ท่าน คือ

๑. นางสาวเพ็ชร เกษมทรัพย์ ในฐานะผู้วิจัยและพัฒนาไม้ดอกประเภทดาวเรืองและเย็บปิว

๒. นายสนั่น ขำเลิศ ในฐานะผู้วิจัยและ

พัฒนาการขยายพันธุ์มะม่วง

๓ กุมภาพันธ์

สภาวิทยาศาสตร์ภาคพื้นแปซิฟิก ทำพิธีมอบ
รางวัลราชบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์ตลอดชีพ
ของสภา ฯ ให้แก่ ดร.สง่า สรรพศรี ซึ่ง
เป็นคนไทยคนแรกและเป็นนักวิทยาศาสตร์
คนแรกของประเทศกลุ่มอาเซียนที่ได้รับ
รางวัลนี้

๕ มีนาคม - ๗

เมษายน สมาคมเอเชีย เมืองนิวยอร์ก รัฐ
นิวยอร์ก ได้ทูลเกล้า ฯ ถวายรางวัลด้าน
มนุษยธรรม แด่สมเด็จพระบรมราชินีนาถ
ที่มหาวิทยาลัยแอมบาสซาเดอร์ เมืองพาซา-
ดีนา รัฐแคลิฟอร์เนีย

๘ เมษายน

พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี
ในรัชกาลที่ ๗ ทรงเป็นพระราชินีพระองค์แรก
ของประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย
และทรงสวรรคตด้วยโรคพระหทัยวาย เมื่อ
๒๒ พ.ค. ๒๕๒๗

๑๖ เมษายน

กองทัพบก รับสมัครทหารพรานหญิงเป็น
ครั้งแรกในประเทศไทย ผู้สมัครต้องเป็นสตรี
โสด อายุระหว่าง ๑๗ - ๒๕ ปี การศึกษา
ระดับมัธยมปีที่ ๓

- ๑๘ เมษายน เปิดโรงงานแยกก๊าซธรรมชาติของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ณ ตำบลมาตาพุด จังหวัดระยอง และตำบลเขาบ่อยา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
- ๒๖ เมษายน เปิดบริการหน่วยรับแจ้งเหตุร้ายฉุกเฉินจากประชาชนเพิ่มเติมจากเดิม (เดิมคือหมายเลข ๑๙๑) คือหมายเลข ๑๙๕ ต่างจังหวัดต้องหมุนโทรศัพท์หมายเลข ๐๒ - ๑๙๕
- สิงหาคม สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติประกาศ
 ๑. มอบรางวัลประจำปี แก่ ศาสตราจารย์สุพร เกิดสว่าง ในผลงานเช่น การกระจายเทคโนโลยีออกสู่ชนบทร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข ๒. มอบรางวัลนักวิทยาศาสตร์ดีเด่นแก่รองศาสตราจารย์กมล พันธุ์อิม สำหรับผลงานการศึกษาอนุพันธุศาสตร์จำแนกชนิดยุงก้นปล่องและสามารถสร้างแบคทีเรียใหม่ซึ่งออกฤทธิ์ฆ่าลูกน้ำยุงก้นปล่องได้ดี และแบคทีเรียใหม่นี้แพร่พันธุ์ได้เร็ว
- ๑๓ สิงหาคม วันแม่แห่งชาติ
- ๑๖ สิงหาคม สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย หรือ ASIAN INSTITUTE มอบปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ แก่ ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์ อดีตประธาน

คณะกรรมการอำนวยการ และปัจจุบันเป็น
 คณะกรรมการอำนวยการ สถาบัน ฯ นับเป็น
 คนไทยคนที่ ๖ ที่ได้รับเกียรตินี้ ทางด้าน
 วิศวกรรมศาสตร์ คนไทย ๕ คนที่ได้รับ
 เกียรติปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จาก
 สถาบันแห่งนี้มาแล้วมีพระนามและรายนาม
 ดังต่อไปนี้

๑. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน
 ทรงได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตทางด้านวิศว-
 กรรมศาสตร์ในปี ๒๕๑๘

๒. นายพจน์ สารสิน ได้รับในปี ๒๕๒๒

๓. ดร.อุทัย วุฒิกุล ได้รับในปี ๒๕๒๓

๔. พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้รับในปี
 ๒๕๒๕

๕. นายเกษม จาติกวณิช ได้รับในปี ๒๕๒๖

๑๘ สิงหาคม

กรมส่งเสริมการเกษตรประกาศรายนามยุว-
 เกษตรกรที่มีผลงานดีเด่นด้านการเกษตร
 ๑๒ คน เข้าร่วมโครงการมิตรภาพสำหรับ
 ศตวรรษที่ ๒๑ ไทย - ญี่ปุ่น โดยส่งไปปฏิบัติงาน
 ด้านการผลิตและบริโภคทางการเกษตร
 ที่ญี่ปุ่นร่วมกับเยาวชนในกลุ่มประเทศอาเซียน
 เป็นเวลา ๑ เดือน ระหว่างวันที่ ๑ กันยายน -

๑ ตุลาคม ๒๕๒๘ ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. นายประสาร ห้าวหาญ จากจังหวัด
ภูเก็ต
๒. นายสุทิน สีเผือก จากจังหวัด จันทบุรี
๓. นายจรูญ สุวรรณรัตน์ จากจังหวัด
สงขลา
๔. นายสัจด์ พรหมเอี่ยม จากจังหวัด ราชบุรี
๕. นายสมพงษ์ กงจักร์ จากจังหวัด
สุรินทร์
๖. นายไพฑูรย์ คะชะสะ จากจังหวัด
นครนายก
๗. นายเลียง บุญแสงทอง จากจังหวัด
พิจิตร
๘. น.ส.วลัยพร มาฮา จากจังหวัด ยะลา
๙. น.ส.อรุณ แก้วละออ จากจังหวัด
ปทุมธานี
๑๐. นายมนตรี เด่นดวง จากจังหวัด นคร-
ราชสีมา
๑๑. นายเสน่ห์ อยู่สมบุญ จากจังหวัด
สระบุรี
๑๒. น.ส.สำลี ชังบิน จากจังหวัด อุทัยธานี

๒๐ กันยายน วันเยาวชนแห่งชาติ ให้เยาวชนยึดมั่นใน
คำขวัญที่ว่า “ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา
ไผ่หาสันติ”

รางวัลที่ ๑ ประเภทร้อยกรอง ระดับประถมศึกษาตอนต้น

ปีเยาวชน

ถึงปีเยาวชน	เชิญทุกคนร่วมพัฒนา
บ้านเมืองสะอาดตา	ต้องนำพาเก็บกวาดกัน
เพื่อความสันติสุข	ประยุกต์ทางร่วมสร้างสรรค์
ยึดธรรมเข้าสัมพันธ์	เพราะธรรมนั้น เกลาจิตใจ
สร้างฐานแห่งความดี	สร้างศักดิ์ศรีเลิควิไล
สมเป็นทายาทไทย	รักษาไว้ประเพณี
เพื่อชาติและสังคม	เดินอุดมด้วยความดี
เราร่วมสามัคคี	ชี้แนวทางสร้างคุณธรรม

เด็กหญิงเอกรินทร์ คุณยศยิ่ง
 ชั้นประถมปีที่ ๒/๔
 โรงเรียนพุทธโสภณ
 อำเภอมือง
 จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐

รางวัลที่ ๑ ประเภทร้อยกรอง ระดับประถมศึกษาตอนปลาย

เยาชนไทย

เด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า
 เด็กมีค่ามากกว่าสิ่งไหน
 เด็กไทยคือความหวังพลังไทย
 จึงควรได้สำนึกและฝึกตน
 รักวินัยใฝ่ศึกษารู้หน้าที่
 เสียสละประพฤติดีมีเหตุผล
 รู้คุณค่าของเราเยาชน
 รู้คุณค่าและใจดีมีเมตตา
 เยาชนรักษาศาสน์กษัตริย์
 รู้ประหัดนิยมไทยใจปรารถนา
 ต่างร่วมแรงช่วยรัฐพัฒนา
 สันติสุขใฝ่หาอย่างอนใจ
 รู้จักรักสามัคคีเหมือนพี่น้อง
 แผ่นดินธรรมแผ่นดินทองย่อมผ่องใส
 เยาชนจะนำชาติไกลไกล
 เยาชนไทยช่วยบ้านเมืองรุ่งเรืองเออ

ด.ญ.วชิราพร ลิขิตวงศ์
 ป. ๖/๒ ร.ร.ประถมทวีธาภิเศก
 วัดอรุณ บางกอกใหญ่
 กรุงเทพฯ ฯ ๑๐๖๐๐

รางวัลที่ ๑ ประเภทร้อยแก้ว ประถมศึกษาตอนต้น

เยาวชนกับการพัฒนาบ้านเมือง

ปีนี้เป็นปีเยาวชนสากล ฉันดีใจที่ผู้ใหญ่เห็นความสำคัญของเด็กและเยาวชน ชาติจะพัฒนาได้ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกคนในชาติ ไม่ใช่หน้าที่เฉพาะของใครคนใดคนหนึ่ง เด็กอย่างฉันก็มีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมืองได้ตามกำลังความสามารถที่เด็กจะทำได้ โดยเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่และครู เพราะท่านต้องการให้เราเป็นคนดี ดังคำที่ว่า “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” การทำความดีนั้นทำได้ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เราต้องทำดีทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น รู้จักเคารพในระเบียบวินัย เช่น ทิ้งขยะให้เป็นที่ ไม่ใช่เฉพาะแต่ดาวพิเศษจะเห็นเท่านั้น แต่ถ้าเรามักง่ายทิ้งส่งเดชบ้านเมืองเราก็จะสกปรกและไม่น่าดู ความสกปรกเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรค เราต้องรู้จักช่วยกันรักษาสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์ เพราะเป็นของที่ทุกคนมีสิทธิใช้ ถ้าเราทำลายเสียคนที่จำเป็นที่จะต้องใช้จริง ๆ ก็จะได้รับความสะดวก ร้อน เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ถ้าเราตัดสายทิ้งเสีย เวลาเกิดเหตุร้ายเกิดขึ้นก็ไม่สามารถแจ้งเหตุได้ทันที ต้องได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อส่วนรวม เพราะการกระทำของเราเพียงคนเดียว เราต้องรู้จักรักษาความสะอาดความสวยงาม ไม่ทำลายธรรมชาติ ข้ามไปเที่ยวที่ไหนมืออย่าบอนเทียวขีดเขียน หักโน่นหักนี่ ต้องช่วยกันรักษาให้คนอื่นได้ชื่นชมด้วย เมื่อเราอยู่ร่วมกับผู้อื่นควร

รู้จักช่วยเหลือร่วมมือกัน เพราะคนเราจะอยู่คนเดียวไม่ได้ต้องพึ่งพาอาศัยกัน รู้จักให้อภัยต่อผู้อื่น ไม่อยากได้ในสิ่งของของผู้อื่น ของของเรา เราก็หวง คนอื่นก็ต้องหวงของเขาเช่นกัน ถ้าเห็นของตกหล่นก็ต้องนำคืนเจ้าของ เราต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและต่อผู้อื่น ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายอย่างเคร่งครัด หน้าที่สำคัญของเด็กอย่างเราคือการเรียนหนังสืออย่างขยันขันแข็ง ไม่ท้อถอย เมื่อมีปัญหาต้องแก้ไขต่อสู้ ไม่หันไปหายาเสพติดหรือมั่วสุมกันตามสถานที่ต่าง ๆ เราต้องไม่ทำตัวให้เป็นปัญหาต่อสังคม เราควรจะทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ความสามัคคีจะทำให้การงานต่าง ๆ สำเร็จก้าวหน้าไปได้ด้วยดี ถ้าคนในบ้านเมืองมีความสามัคคีกลมเกลียวกัน ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม บ้านเมืองของเราก็จะมีแต่ความเจริญและความสงบสุขเช่น ไม้กิ่งเดียวเราสามารถหักด้วยมือเปล่าได้ แต่ถ้ารวมกันเป็นมัดใหญ่ ก็ยากที่เราจะหักทำลายลงได้ เมื่อเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปลูกฝังนิสัยเหล่านี้ได้เติบโตขึ้น จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาบ้านเมือง ค่าของคนนั้น ขึ้นอยู่กับการกระทำ และผู้ใหญ่ก็ต้องคอยอบรมสั่งสอนเป็นตัวอย่างที่ดีตลอดไปด้วย ตัวฉันเองตั้งใจไว้ว่าจะพยายามเป็นคนดี ทำตามคำสั่งสอนของพ่อแม่และครู ฉันจะได้ภูมิใจว่าฉันก็มีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมืองให้ประสบสันติสุขได้ ถึงแม้ฉันจะยังเล็กอยู่ก็ตาม เพราะเด็กดีมีระเบียบวินัย ย่อมเป็นผู้ใหญ่ที่จะนำชาติ

บ้านเมืองไปสู่ความสุขและความเจริญในภายหน้า ฉันจะไม่เป็นคนที่เห็นประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม และไม่เป็นคนแข็งแรงที่รังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า ทั้งหมดนี้คือความตั้งใจจริงของฉันที่เขียนออกมาเป็นตัวหนังสือ ให้ผู้ใหญ่ได้รับรู้ ว่าบ้านเมืองจะพัฒนาไปได้ก็ต้องอาศัยความร่วมมือของทุก ๆ คนภายในชาติ จงจำไว้ว่าบ้านเมืองเป็นของเราทุกคน อย่าดีแต่พูดว่ารักชาติด้วยปากเท่านั้นต้องกระทำด้วย บ้านเมืองของเราจึงจะพัฒนาไปสู่สันติสุขได้เท่ากับประเทศอื่น ๆ ในโลก

ค.ช.พิทยา กล้าสมบัติ (อายุ ๘ ปี)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนครุณาราชบุรี
จังหวัดราชบุรี ๗๐๐๐๐

รางวัลที่ ๑ ประเภทร้อยแก้ว ประถมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะเยาวชนที่ดีต่อการพัฒนาบ้านเมือง

ทุกวันนี้ประเทศชาติบ้านเมืองของเรา กำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว แต่ปัญหาในการพัฒนาบ้านเมืองของเรานั้น ยังขาดคนที่มีความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองนั้น นอกจากผู้ใหญ่จะช่วยเหลือกันแล้ว เยาวชนก็เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาบ้านเมือง

เยาวชนคือบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปีลงมาถึงอายุ ๑๕ ปี เยาวชนนั้นโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยที่กำลังศึกษาหาความรู้ แต่ก็จัดว่าเป็นวัยที่กำลังทำงานด้วย ประเทศไทยของเราเยาวชนได้มีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศมาช้านาน โดยเฉพาะเยาวชนที่อาศัยอยู่ในชนบทซึ่งเขาเหล่านั้นจะทำงานพัฒนาครอบครัว ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เยาวชนไทยในวันนี้มีปัญหาในเรื่องค่านิยมที่ผิดอยู่มาก ทั้งนี้เป็นเพราะเยาวชนโดยส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอารยธรรมตะวันตก ทำให้เยาวชนขาดความตั้งใจจริงในการทำงานเพื่อการพัฒนาบ้านเมือง มัวหลงระเหิงอยู่กับความฟุ้งเฟ้อและอารยธรรมตะวันตก เยาวชนไทยควรเป็นกำลังในการพัฒนาบ้านเมือง เพราะเยาวชนมีจำนวนมากและอาจจะมากกว่าผู้ใหญ่เสียอีก

เยาวชนจะพัฒนาบ้านเมืองของเราได้อย่างไร เป็นสิ่งที่ไม่ยาก เพราะการพัฒนาคือ การทำในสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น หรือการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในสิ่งที่จะช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ ให้มีความก้าวหน้าต่อไป ทุกวันนี้บ้านเมืองของเราด้อยคนที่มีความรู้ในด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ ดังนั้นประเทศของเราจึงไม่ค่อยเจริญ เยาวชนซึ่งส่วนใหญ่กำลังศึกษาหาความรู้ อยู่ในขณะนี้ ก็ควรสนใจในเรื่องเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะนำวิธีการสมัยใหม่ที่ดีมาพัฒนาประเทศต่อไป

การพัฒนาบ้านเมืองโดยเยาวชนนั้น เป็นสิ่งที่ทุกชาติทุกประเทศเขากำลังกระทำกัน โดยเฉพาะเยาวชนของญี่ปุ่น เรารู้ว่าเยาวชนของไทยเรานั้นยังด้อยในเรื่องคุณภาพ คือเราล้าหลังกว่าญี่ปุ่นถึง ๒๐ ปี ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเยาวชนไทยไม่สนใจในเรื่องสุขภาพอนามัย แต่ไปสนใจในเรื่องความสวยงามตามแฟชั่นมากกว่า เยาวชนไทยจะต้องมีความสามารถในการพัฒนา โดยการศึกษาหาความรู้ให้จริงจัง ไม่รวมมือกันปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล มักจะทำอะไรตามใจชอบ เมื่อไม่กี่วันมานี้ ก็มีการเดินขบวนของเยาวชนในโรงเรียนแห่งหนึ่ง เพื่อประท้วงครูผู้สอนและประท้วงอาจารย์ใหญ่ที่ออกกฎระเบียบเคร่งครัดเกินไป ความจริงกฎระเบียบเป็นสิ่งที่ช่วยให้เยาวชนมีวินัยมากขึ้น และเป็นคนที่สังคมต้องการ ถึงแม้จะต้องลำบากอยู่บ้าง ก็คงจะลำบากเพียงในระยะแรกเท่านั้น แต่ในคอนปลายก็จะดีขึ้นเอง และก็จะช่วยให้ประเทศชาติของเราพัฒนาไปด้วย เพราะ

มีเยาวชนที่มีระเบียบวินัยและมีคุณภาพ เยาวชนสามารถจะให้ความร่วมมือในการพัฒนาชาติได้ดังนี้คือ

๑. เยาวชนที่กำลังศึกษาหาความรู้ก็ควรเป็นอาสาสมัคร ไปพัฒนาท้องถิ่นที่ก้นดาร์ หรือไปช่วยสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นนั้น ๆ

๒. เยาวชนที่ไม่สามารถสมัครเป็นอาสาพัฒนาได้ก็ควรช่วยกันพัฒนาถิ่นที่อยู่ของตน อะไรที่ไม่ดีก็ควรสร้างให้ดีขึ้น เผยแพร่ความรู้ที่ได้เรียนมาให้แก่คนอื่นทำตามได้ เพราะคำว่า การพัฒนา คือ การสร้างสรรค์ความเจริญ ความก้าวหน้า ให้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี เรามีอะไรที่คิดว่าดีก็ควรส่งเสริม หรือสนับสนุนให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นของเรา ไม่เป็นคนที่ดูค้าย หรือมือไม่พายเอาเท้าราน้ำ

๓. เยาวชนจะต้องไม่เป็นคนที่เห็นแก่ตัว ควรมีจิตใจเสียสละเพื่อส่วนรวม ไม่เป็นเหมือนคำสุภาษิตที่ว่า “...รกคนดีกว่ารกหญ้า รกคนบ้ารกหญ้าดีกว่าคน...” เยาวชนจะต้องเข้าใจว่าคนเราจะอยู่คนเดียวไม่ได้ ทุกคนต้องอยู่ร่วมกันพึ่งพาอาศัยกัน ดังสุภาษิตที่ว่า “...น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า...”

๔. เยาวชนที่สามารถหางานทำได้ก็ควรตั้งใจทำงาน ไม่ใช่เรียนจบแล้วก็ไม่ทำงานมัวแต่เที่ยวเตร่ เพราะงานเป็นสิ่งสำคัญ ดังคำที่ว่า “...ทุกคนต้องทำงานหาเงิน ชาติที่จะเจริญต้องประหยัด...” เมื่อเราไม่ทำงานเราก็ไม่มีเงิน เมื่อไม่มีเงินก็ไม่มีจะกิน เมื่อไม่มีจะกินก็ไม่มีความสุข ดังนั้น เงินก็คืองาน

ที่จะบันดาลความสุขให้กับทุกคน เมื่อทุกคนมีความสุข ความเจริญของบ้านเมืองก็เกิดขึ้น แต่ถ้าหากบ้านเมืองของเรามีแต่คนทุกข์ยาก บ้านเมืองก็ย่อมไม่เจริญ ไม่มั่งคั่ง ไม่มั่นคง และในที่สุดบ้านเมืองของเราก็เดือดร้อนวุ่นวาย ดังนั้นเยาวชนทุกคนจะต้องช่วยกันทำงาน หางานทำให้ได้ งานอะไรก็ดีทั้งนั้น อย่าเลือกงานกันนักเลย

๕. เยาวชนจะต้องร่วมแรงร่วมใจกันสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในชาติ ทุกวันนี้บ้านเมืองของเรามีศัตรูทั่วไป พวกเราเยาวชนจะต้องไม่นิ่งดูเฉย ไม่ทำแบบเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ ทุกคนจะต้องเป็นหูเป็นตาให้แก่บ้านเมือง ช่วยกันสร้างความมั่นคงปลอดภัยให้แก่ประเทศ จะเป็นทหารก็ได้ หรือจะทำอย่างอื่นที่ดีกว่าทหารก็ได้ แต่ต้องทำในสิ่งที่ดีมีประโยชน์จริง ๆ

๖. เยาวชนจะต้องหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติด ทุกวันนี้เยาวชนของเราส่วนใหญ่จะติดยาเสพติดกันมาก ทำให้เยาวชนไม่แข็งแรง ไม่มีความคิดในการพัฒนา ไม่มีปัญญาที่จะคิดสร้างความเจริญให้แก่บ้านเมือง เพราะสิ่งเสพติดจะทำให้เยาวชนไม่มีคุณภาพ เยาวชนจึงควรหลีกเลี่ยงให้ไกลจากสิ่งเสพติดที่เป็นภัยต่อชีวิตเป็นพิษต่อสังคม เยาวชนทุกคนถ้าแข็งแรงมีสุขภาพดีก็จะเป็นผู้ที่พัฒนาบ้านเมืองได้ดีด้วย

๗. เยาวชนไทยจะต้องนิยมไทย รัฐบาลของเราได้มีนโยบายให้เยาวชนและคนไทยทุกคนหันมานิยมใช้สินค้าไทย ที่เรียกว่า ไทยทำไทยใช้ไทยเจริญ บ้านเมืองของเราจะเจริญแน่ ๆ

ถ้าเขาวชนไม่นิยมใช้สินค้าหรือสิ่งประดิษฐ์จากบ้านเมืองอื่น คนไทยจะต้องใช้ของไทย เงินทองก็จะไม่รั่วไหลไปต่างประเทศ ทุกวันนี้บ้านเมืองของเราต้องเป็นหนี้ต่างชาติกันมาก เพราะคนไทยหันไปนิยมใช้ของต่างประเทศ เมื่อเราไปซื้อของเขามา เราก็ต้องเสียเงินให้แก่ต่างประเทศ เขาวชนจึงต้องร่วมมือกัน ไม่ใช้ของต่างชาติ แต่เราจะใช้ของที่ทำในประเทศของเรา ชาติไทยก็จะเจริญแน่ ๆ

ถ้าหากเขาวชนทุกคนปฏิบัติดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น บ้านเมืองของเราจะพัฒนาไปได้อย่างดีแน่นอน ดังคำที่ว่า อนาคตสดใส ถ้าร่วมใจกันพัฒนา เราจะเลิกเป็นทาสอารยธรรมต่างประเทศ เราจะต้องหันมานิยมไทย มีเงินมีทองก็ใช้กันในประเทศของเรา ไม่เอาไปเที่ยวเตร่ต่างประเทศ หรือซื้อของต่างประเทศ และเราทุกคนจะต้องตั้งใจทำให้บ้านเมืองของเราเจริญจริง ๆ สมดังที่ว่า “ชาติไทยไม่ยากจน ถ้าเขาวชนร่วมใจพัฒนา”

เด็กหญิงนงเยาว์ คำอ้อย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖/๒ โรงเรียนวัดขุนอินทร์

รางวัลที่ ๑ ประเภทร้อยกรอง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เยาวชนไทยมาร่วมใจพัฒนาชาติไทย

- ๑ เยาวชนไทย ทั้งหลายชายและหญิง
 เยาวชนไทย ควรหิ่งในศักดิ์ศรี
 เยาวชนไทย ต้องทำแต่ความดี
 เยาวชนไทย นื่องพี่มาร่วมใจ ฯ
- ๒ มาร่วมกัน สรรค์สร้างทางก้าวหน้า
 มาร่วมกัน แสวงหาสิ่งใหม่ใหม่
 มาร่วมกัน ค้นหาความเป็นไทย
 มาร่วมกัน ทำให้ไทยเจริญฯ
- ๓ พัฒนา ความคิดให้เป็นไทย
 พัฒนา ความหลงใหลให้ห่างเหิน
 พัฒนา คุณธรรมไม่ทำเมิน
 พัฒนา แล้วอย่าเพลนลืมศีลธรรมฯ
- ๔ ชาติไทยเรา คงกระเดื่องและเฟื่องฟู
 ชาติไทยเรา คงจะอยู่อย่างอึดหน้า
 ชาติไทยเรา จะปรากฏให้จดจำ
 ชาติไทยเรา จะต้องนำหน้าใครใครฯ
- ๕ เพื่อ คนไทยทั้งหลายในสยาม
 เพื่อ ความดีความงามตามวิสัย
 เพื่อ สัมคมประชาธิปไตย
 เพื่อ ชาติไทยที่รักยิ่งเหนือชีวาฯ

- ๑ ความ ร่มเย็นเป็นสุขความทุกข์หนี
 ความ พอดีพองามตามประสา
 ความ รุ่งเรืองเฟื่องฟูจะตามมา
 ความ ชั่วช้าจะหมดสิ้นจากถิ่นไทย ฯ
- ๑ สันติสุข ในครอบครัวมีถ้วนหน้า
 สันติสุข แก่ไพร่ฟ้าหน้าใสดใส
 สันติสุข ในสังคมทั่วทั่วไป
 สันติสุข ในชาติไทยย่อมมีพลัน ฯ
- ๑ เยาวชนไทย ทั้งหลายชายและหญิง
 มาร่วมใจ เอาจริงอย่างแข็งขัน
 พัฒนา ชาติไทยร่วมใจกัน
 ชาติไทยเรา จะถือนั่นทั่วกันเอย. ฯ

นางสาววัลญา แจ่มจำรัส

ชั้น ม.๓

ร.ร.หนองรีมงคลสุขสวัสดิ์

รางวัลที่ ๑ ประเภทร้อยกรอง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เยาวชน....คือแสงแห่งความหวัง

เยาวชนคือแสงแห่งความหวัง
 คือกำลังสร้างอนาคตอันสดใส
 จะนำชาติของเราให้ก้าวไกล
 เมื่อถึงวัยรับผิดชอบประกอบการ
 เป็นวัยฉายแววแผ่ด้วยแรงฝัน
 เปี่ยมพลังสร้างสรรค์อันไพศาล
 ขอเพื่อนร่วมสังฆมอุดมการณ์
 ตั้งปณิธานเพื่อรากฐานการพัฒนา
 จะร่วมมือร่วมแรงอย่างแข็งขัน
 งานส่วนรวมร่วมช่วยกันหมั่นอดทน
 คนละมือคนละไม้ใจศรัทธา
 จะนำพาสังคมให้สมบูรณ์
 เป็นน้ำหนึ่งซึ่งกันช่วยฟันฝ่า
 แก้ปัญหาสังคมไทยให้เสื่อมสูญ
 ชุมชนสุขเราสุขด้วยช่วยเพิ่มพูน
 ชุมชนทุกข์...เกื้อกูลช่วยเหลือกัน
 จะเป็นผู้มีจิตคิดพัฒนา
 กระทำตนให้มีค่าพาสุขสันต์
 มีวิชาเหมือนมีทรัพย์นับอนันต์
 ช่วยผลักดันประเทศไทยให้เจริญ

จะไผ่หาสันติภาพระดับโลก
 ลบรอยร้าวความเศร้าโศกให้ห่างเหิน
 ไซ้สงคราม...หากสันติวิถีเดิน
 สู่ความสุขความเจริญที่แท้จริง
 มีความรักเป็นพื้นฐานแบ่งปันให้
 เพื่อนมนุษย์ทั่วไปทั้งชายหญิง
 มีน้ำใจหล่อส่งกรรมเป็นจริง
 ค่อยประวิงหันหน้าพึ่งพากัน
 เราต่างหวังโลกนี้ให้ดีกว่า
 เราต่างหาแนวทางที่สร้างสรรค์
 ขอเยาวชนทั้งหลายพร้อมใจกัน
 ร่วมแข็งขัน...สร้างสันติ นิรันดร

นางสาววราภรณ์ สุรทัตต์

ชั้น ม. ๖/๖

โรงเรียนสายน้ำผึ้ง

รางวัลที่ ๑ ประเภทร้อยละ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เด็กและเยาวชนกับการพัฒนาประเทศ

เยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญยิ่งของประเทศชาติ เป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมประจำชาติและเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ เยาวชนที่มีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี มีจำนวนมากประมาณสองในสามของประชากรทั่วประเทศ เพราะฉะนั้น เยาวชนก็คือหัวใจและอนาคตของประเทศชาติ เป็นวัยที่จะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า เยาวชนจึงเป็นความหวังของชาติทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตลอดจนการสืบทอดความเป็นเอกราชและความมั่นคงของชาติ จากนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน มีสาระตอนหนึ่งว่า

– จะส่งเสริมให้มีการร่วมระดมสรรพกำลังทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชน และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งรูปแบบเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยและคุณภาพดีขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และการสังคม

– จะส่งเสริมและสนับสนุนให้การอบรมเลี้ยงดู ในครอบครัว มีคุณภาพดียิ่งขึ้น โดยถือเป็นพื้นฐานอันสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

– จะเร่งรัดสร้างค่านิยม โดยเฉพาะด้านจริยธรรมและศาสนาธรรม ให้มีวินัย ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความขยัน

หมั่นเพียร รู้จักประหยัด รู้จักตนเอง และรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความสมานฉันท์

– จะส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ นี้ทางองค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้เป็น “ปีเยาวชนสากล” ประเทศไทยซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติประเทศหนึ่ง ก็ได้จัดให้ปีนี้ เป็น “ปีเยาวชนสากล” จึงดำเนินการสนับสนุนตอบสนองนโยบายขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีคำขวัญเพื่อให้เยาวชนระลึกถึงและปฏิบัติตามคือ “ร่วมแรงแข่งขัน ช่วยกันพัฒนา ใฝ่หาสันติ” และก็เป็นที่น่ายินดีที่ทางราชการ ได้กำหนดการจัดงานเยาวชนแห่งชาติประจำปีนี้ ในวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยชวนเชิญหน่วยราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จัดกิจกรรมในส่วนของตนเพื่อให้เยาวชนได้ตระหนักถึงความสำคัญที่จะมีบทบาทในการพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชน และประเทศชาติตลอดจนให้เยาวชนเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า ทุก ๆ ฝ่ายในบ้านเมืองต่างก็ให้ความสำคัญต่อเยาวชนมากขึ้น ก็เพราะเยาวชนคือพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

เมื่อทราบแล้วว่า เด็กและเยาวชนเป็นพลังสำคัญต่ออนาคตของชาติ เป็นทายาทที่จะรับมรดกผืนแผ่นดินไทยต่อไป เยาวชนจะต้องผู้ที่เพียบพร้อมไปด้วยจริยธรรม และคุณธรรม ที่จะป็นรากฐานนำสังคมไทยไปสู่การพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น

จึงควรเร่งพัฒนาจิตใจของเยาวชน ช่วยกันอบรม ปมนิสัย ปลุกฝัง สร้างสรรค์ในสิ่งที่ดีงาม เพื่อให้เยาวชนก้าวเดินไปสู่หนทางที่ถูกต้อง ไม่หลงเดินทางผิดไปในสิ่งอบายมุขทั้งหลายทั้งปวง เหมือนดังคำกล่าวที่ว่า “ใครจะเป็นอนาคตของชาติ ถ้าเยาวชนตกเป็นทาสอบายมุข” ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากปัญหาหลาย ๆ ประการที่พอจะสรุปสาเหตุที่สำคัญได้ดังนี้

- **ปัญหาภายในครอบครัว** การแตกแยกและการหย่าร้างของพ่อแม่ เป็นเหตุสำคัญยิ่งที่มีผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจของเยาวชน เพราะสภาพบ้านแตกที่แยกกันระหว่างพ่อแม่ ทำให้เด็กขาดความอบอุ่น ขาดที่พึ่งทางใจ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต อาจจะคบเพื่อนที่มีความประพฤติไม่ดี เป็นเหตุให้เยาวชนหลงมัวเมากับการพนัน แห่เล่นอบายมุข ยาเสพติด แทนที่เยาวชนเหล่านี้จะช่วยพัฒนาประเทศในอนาคต แต่กลับกลายเป็นว่าประเทศชาติจะต้องรับภาระเลี้ยงดู ทำให้เป็นปัญหากับสังคมไทยมาก

- **เศรษฐกิจการงานรัดตัว** ในสภาพเศรษฐกิจทุกวันนี้ เป็นที่รู้กันอยู่แล้วว่าทุกคนต้องช่วยกันขวนขวายหาเงินมาจุนเจือครอบครัว ครอบครัวที่มีลูกมีหลานนั้น พ่อแม่ก็ยิ่งต้องหาเงินเพื่อปากท้องของครอบครัว จึงไม่ค่อยมีเวลาเหลือให้กับลูก ๆ ลูกจึงไม่ค่อยได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีคุณธรรม มีจริยธรรม อันดีงาม พ่อแม่บางคนมุ่งในเรื่องสังคม ธุรกิจ จนลืมนึกถึงลูกของตนเอง ทำให้เด็กเกิดความว้าเหว่ และถูกชักนำให้ไปในทาง

ที่ผิด ในบางประเทศถึงกับมีการรณรงค์ เพื่อเตือนสติบิดามารดา ให้หาเวลาว่างสำหรับลูก ๆ โดยการโฆษณาเชิงถามว่า “วันนี้ท่าน กอดลูกบ้างหรือยัง” (Have you hugged your child today ?) พ่อ และแม่จึงควรดูแลเอาใจใส่ลูก ควบคุมความประพฤติของเขาให้เดิน ในทางที่ถูกต้อง

- **ความประพฤติของบิดามารดา** บิดามารดาที่หลงมัวเมา กับ อบายมุข เช่น คีฬมน้ำเมา เที่ยวกลางคืน เที่ยวดูการละเล่น เล่นการพนัน คบคนชั่วเป็นมิตร เกียจคร้านการทำงานหรือคิดสาร เสพยัคิด พฤติกรรมเหล่านี้ก็ย่อมนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ครอบครัว ซึ่งจะนำไปถึงความเสื่อมเสียของประเทศชาติ พ่อแม่ก็เปรียบ เสมือน พ่อปู่ แม่ปู่ หากชักนำลูกไปในทางที่ผิด ลูกปู่เมื่อเห็นพ่อ แม่ปู่ปฏิบัติอย่างไรก็จะประพฤติในสิ่งที่ไม่ดีตามไปด้วย ดังนั้นพ่อ แม่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีของลูก

- **สิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญ** ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่า มีสถานบริการ สถานเริงรมย์ ที่มีส่วนช่วยผลักดันให้เยาวชน หลงไปในทางที่ผิด โดยเฉพาะเยาวชนบางคนที่อาศัยอยู่ตาม แหล่งชุมชนแออัด ท่ามกลางผู้คนที่มีขาดระเบียบวินัย เยาวชนที่มี อารมณ์อ่อนไหว ก็จะถูกชักจูงไปในทางที่ผิดโดยง่าย เหมือนดัง สุภาษิตที่กล่าวว่า “คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล”

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ถ้าเป็นปัญหาของเด็กและเยาวชน ควรที่พ่อแม่ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งรัฐบาลและเอกชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวของเยาวชนเองต้องพยายามหลีกเลี่ยงและแก้ไขปัญหาเหล่านี้ แล้วเยาวชนของไทย ก็จะเป็นพลเมืองดี มีวินัย มีคุณธรรม มีคุณภาพ จะได้เป็นความหวังของครอบครัวและประเทศชาติได้ เหมือนกับบทกลอนที่กล่าวไว้อย่างน่าฟังว่า

เด็กเอ๋ย...

พ่อแม่	หวังพึ่ง	พาเจ้า
ครูเล่า	หวังให้	สร้างชื่อ
ชาติหวัง	กำลัง	ฝีมือ
เจ้าคือ	ความหวัง	ทั้งหมด

เมื่อเยาวชนเป็นความหวังและเป็นกำลังของประเทศ จึงควรส่งเสริมให้เยาวชนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในอันที่จะเป็นแนวทางในการช่วยกันพัฒนาบ้านเมือง ซึ่งก็อาจจะทำได้ดังนี้คือ

- การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เด็กและเยาวชนหากมีเวลาว่างจากการศึกษา ควรใช้เวลาไปทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคม ในปีเยาวชนสากลนี้ ทางราชการก็ควรรงค์ให้เยาวชนร่วมมือร่วมใจกันปลูกต้นไม้ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชาติ ก็จะทำให้สภาวะแวดล้อมดีขึ้น การใช้เวลาว่างที่มีค่าไปปลูกต้นไม้คนละต้น ประเทศไทยก็จะมี

แต่ความร่มเย็น มีฝนตกต้องตามฤดูกาล บ้านเมืองก็จะห่างไกลจากการเป็นเมืองในทะเลทราย เหมือนดังคำขวัญที่กล่าวไว้ว่า

“มาเกิดเขาวชนคนรุ่นใหม่ ร่วมแรงร่วมใจผูกจิตคิด
สร้างสรรค์

ปลูกต้นไม้หมายมุ่งผดุงกัน เมืองไทยพลันสดชื่น
น่ารื่นรมย์”

ถ้าหากบ้านของผู้ใดมีที่ทางถ้านึกไม่ออกกว่าจะทำกิจกรรมอะไร มาปลูกต้นไม้กันดีกว่าเพราะเป็นการช่วยเพิ่มความสวยงามให้แก่บ้านเมือง มีผลต่อเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาวอีกด้วย นอกจากนี้การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ยังมีอยู่มากมาย เช่น การอ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาตนเอง การเล่นดนตรี สะสมแสตมป์ เป็นต้น การใช้เวลาว่างไปในสิ่งที่มีประโยชน์ย่อมจะดีกว่าไปหลงไหลสถานเริงรมย์ เสียเงิน เสียเวลาไปอย่างไรค่า เพราะเวลาเป็นเงินเป็นทอง เขาวชนที่ดีควรแสวงหาความรู้ เพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่ตนเอง จะทำให้เขาวชนมีคุณภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต

- เด็กและเขาวชนต้องมีระเบียบวินัย คนเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งของประเทศ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ชาติดำรงอยู่ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากชาติเกิดจากคนที่รวมตัวกันเป็นปึกแผ่น มีเชื้อชาติเดียวกัน นับถือศาสนาประจำชาติร่วมกัน มีกฎหมายปกครองบ้านเมืองที่แน่นอนและมีพระประมุของค์เดียวกัน หากปราศจากคนเสียแล้ว ความเป็นชาติก็คงจะ

สูญสิ้นไป ฉะนั้นจึงน่าจะกล่าวได้ว่า “คนคือผู้สร้างชาติ” แต่อย่างไรก็ตาม คนที่จะสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ประเทศชาติได้นั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมี “วินัย” อันเป็นเครื่องกำกับพฤติกรรมของคนให้ประพฤติดี ประพฤติชอบ ดังนั้นหากเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ เป็นผู้มีไฟแรงสูง ประพฤติปฏิบัติตนทั้งในสถาบันการศึกษา และนอกสถาบันการศึกษาอยู่ในระเบียบวินัย ประพฤติในสิ่งที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม สร้างสรรค์สังคม และประเทศชาติแล้ว ก็ย่อมนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับบทเพลง “เยาวชนชาติไทย” ที่กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า “เด็กวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า ชาติ ศาสนา มหากษัตริย์ ชั่วสัถย์มันจงทำดี จงทำดี จงทำดี ไว้ชั่วชีวัน สิ่งสำคัญ เพื่อมุ่งให้ชาติไทยเจริญ”

วินัยมีส่วนเสริมสร้างให้คนเรามีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต่อสังคม ถ้าเด็กและเยาวชนไทยเพียบพร้อมด้วยวินัย และมีคุณธรรมประจำใจ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ประเทศชาติจะมีแต่พัฒนาก้าวหน้า ดังจะเห็นได้จากประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ คนในชาติมีวินัย จึงทำให้ประเทศของเขามีการพัฒนาแทบทุกด้าน เพราะฉะนั้น ถ้าเด็กและเยาวชนไทยมีวินัย มีคุณธรรม บ้านเมืองของไทยเราจะมีแต่เสถียรภาพและความมั่นคงไม่น้อยหน้าประเทศอื่นได้เหมือนกัน

- บทบาทสื่อมวลชนที่มีต่อเด็กและเยาวชน ปัจจุบันต่างยอมรับกันว่า สื่อมวลชนซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์

และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทำหน้าที่เสนอข่าวให้ความรู้และความบันเทิง และเป็นโรงเรียนของประชาชนเรียนได้ไม่รู้จบ สื่อมวลชนมีบทบาทเกี่ยวข้องกับการปลูกฝังความคิดทัศนคติแก่เด็กและเยาวชน สื่อมวลชนทุกแขนงไม่ว่าของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ควรจะสอดแทรก ความรู้วิชาการต่าง ๆ พร้อมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม เผยแพร่ไปด้วยจะช่วยปลูกฝังสิ่งที่ดีงามให้แก่เด็กและเยาวชนซึ่งจะเจริญเติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณภาพ จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างสรรค์จริยธรรมาภิบาลประเทศมาก ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับ การจะใช้สื่อมวลชนให้เกิดประโยชน์ต่อเยาวชนในรูปแบบใด

- ประหยัดและนิยมไทยหัวใจการพัฒนาประเทศ ในปัจจุบัน รัฐบาลกำลังรณรงค์ให้ประชาชนหันมาช่วยกันแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากประเทศไทยต้องขาดดุลการค้ากับต่างประเทศเป็นเวลาหลายปีแล้ว การชวนเชิญประชาชนยึดหลักประหยัดและนิยมไทย จะทำให้ประเทศขาดดุลน้อยลง และถ้าหากคนไทยนิยมซื้อสินค้าไทยประเภท “เมคอินไทยแลนด์” จะทำให้เงินตราประเทศไม่รั่วไหล มีเงินหมุนเวียนภายในประเทศก็สามารถจะพัฒนาประเทศได้ นโยบายประหยัดและนิยมไทยเด็กและเยาวชนสามารถจะปฏิบัติได้ จะดียิ่งขึ้น ถ้าหากเด็กและเยาวชนพยายามชักจูงให้พ่อแม่ผู้ปกครองร่วมมือด้วยจะทำให้การขาดดุลการค้าลดลง เศรษฐกิจของประเทศก็จะมั่นคงขึ้น

การปลูกฝังประหยัดและนิมไทยเริ่มกันตั้งแต่เยาว์วัย จะทำให้เด็กและเยาวชนรู้จักคุณค่าของเงิน ไม่ฟุ่มเฟือย รู้จักใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นประโยชน์ ในทำนองไม่ควรซื้อ ก็อย่าไปฟิรซื้อ เพราะฉะนั้นประหยัดและนิมไทย ถ้าเด็กและเยาวชนยึดหลักนี้อย่างจริงจังอนาคตของครอบครัวและประเทศชาติ จะมีแต่ความมั่นคง

- เด็กและเยาวชนต้องรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์ การเสริมสร้างพลานามัยให้แข็งแรงอยู่เสมอ ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน เป็นเรื่อง que เด็กและเยาวชนจะต้องระมัดระวังให้มาก พ่อแม่ควรเอาใจใส่บุตรหลานให้มากเช่นกันโดยเฉพาะให้ห่างไกลจากยาเสพติดทุกชนิด เพราะยาเสพติดให้โทษ ทำลายสุขภาพตลอดจนความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ประมาณกันว่าคนไทยเป็นทาสยาเสพติดถึงประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ คน และจากหลักฐานวิจัยพบว่า ๖๐% ของผู้ติดยาเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี ดังนั้นการห่างไกลจากยาเสพติด หมั่นดูแลสุขภาพของตัวเองทำให้ร่างกายแข็งแรงมีพลานามัยสมบูรณ์ เด็กและเยาวชนก็จะเติบโตมีสุขภาพดี จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ทางรัฐบาลกำลังรณรงค์ให้ประชาชนดื่มนมกันทุกวัน ในขณะนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนับสนุนอย่างมาก เพราะนมมีคุณค่าทางอาหารสูง ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต ถ้าหากเด็กและเยาวชนพยายามดื่มนมกันให้มาก สุขภาพพลานามัยก็จะแข็งแรง ศึกษาเล่าเรียนก็จะทำได้อย่างเต็มที่

- เด็กและเยาวชนจะต้องหมั่นศึกษา เมื่ออยู่ในวัยเรียน ต้องหมั่นเพียรศึกษา หาความรู้ใส่ตัวให้มาก การศึกษาหาความรู้ อยู่เสมอ จะสามารถพัฒนาตนเองได้ ในปัจจุบันอาจจะกล่าวได้ว่าการศึกษามีบทบาทสำคัญต่อเด็กและเยาวชนมาก ผู้ใดมีการศึกษาคดี มีความรู้ยิ่งเรียนสูงเท่าไร โอกาสที่จะหางานทำก็ง่ายขึ้น ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย นับวันจะหางานทำได้ยาก เพราะฉะนั้น ผู้ที่อยู่ในวัยเด็กและเยาวชน ต้องไม่เกียจคร้านต่อการศึกษา ตรงข้ามควรศึกษาหาความรู้ให้มาก นอกจากนี้ถ้าหากรัฐบาล จัดระบบการศึกษา ในด้านการเตรียมให้มีอาชีพ ทั้งในระบบ โรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น ส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมในชนบท และให้มีการฝึกอาชีพ ประเภทอุตสาหกรรมในครัวเรือน ที่ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นมากที่สุดจะสามารถนำไปประกอบอาชีพด้วยตนเองได้ เด็กและเยาวชนไทยไม่ว่าจะอยู่ภาคไหนของประเทศก็จะเป็นพลังสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างเท่าเทียมกัน

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว เด็กและเยาวชนคือพลังความหวังของครอบครัวและประเทศชาติในอนาคต ทุกคนจะต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ควรใช้เวลาว่างไปทางสร้างสรรค์ พัฒนาจิตใจ ใฝ่หาความรู้ เป็นผู้ที่ดีคนดี อยู่เสมอ ดีกว่าจะไปหลงมัวเมากับอบายมุข มีแต่จะทำให้เสียเวลา และเสียทรัพย์สินไปอย่างไรประโยชน์ ยิ่งในสภาพปัจจุบัน ประเทศทั่วโลกต่างก็เร่งรัดพัฒนาความเจริญก้าวหน้าให้แก่

บ้านเมืองด้วยกันทั้งนั้น จะเห็นได้ง่ายคือประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ต่างก็แข่งขันพัฒนากับประเทศไทยแทบทุกด้าน ถ้าเด็กและเยาวชนไทย ยึดมั่นในระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม มุ่งแสวงหาความรู้เพิ่มพูนสติปัญญา เพื่อพัฒนาตนเอง ให้เกิดทักษะอย่างแท้จริง พร้อมทั้งอย่าเข้าไปติดต่อกับสิ่งมอมเมาชั่วๆ อบายมุขทุกชนิด เด็กและเยาวชนก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ มีความรอบรู้ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้

“เด็กและเยาวชนเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ” เป็นคำกล่าวที่ถูกต้อง เพราะเด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่า ถ้าทุกฝ่ายในชาติมีความปรารถนาที่จะเห็นอนาคตอันแจ่มใสของชนรุ่นใหม่นี้แล้ว ผู้ใหญ่ควรจะปฏิบัติตนให้มีจริยธรรม คุณธรรม เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนดังเช่นนโยบายประหยัดและนิยมไทยของรัฐบาลในเวลานี้ ทุกคนต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรม เป็นนิสัยของคนไทยจะเป็นการโน้มน้าวจิตใจให้เด็กและเยาวชนจดจำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต และจะดียิ่งขึ้นถ้าเด็กและเยาวชนยึดมั่นในคุณธรรม ๔ ประการ ตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕

ประการแรกคือ การรักษาความสัตย์ ความจริงใจต่อตัวเองที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม

ประการที่สองคือ การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเองให้
ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความสัจ ความดีนั้น

ประการที่สามคือ การอดทน อดกลั้น และอดออมที่จะไม่
ประพฤติก่ความสัจสุจริต ไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด

ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต
และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่
ของบ้านเมือง

คุณธรรมสี่ประการนี้ ถ้าแต่ละคนพยายามปลุกฝัง ปฏิบัติ
โดยทั่วกันแล้ว จะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความ
ร่มเย็น และมีโอกาสที่จะพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไปดังประสงค์
เพราะฉะนั้น เด็กและเยาวชนทั้งหลายพึงปฏิบัติตนตามคุณธรรม
๔ ประการอย่างจริงจัง อนาคตของประเทศจะเจริญก้าวหน้า
มีเสถียรภาพและความมั่นคงตลอดไป

ค.ณ. ญัฏฐกา แก้วพันธุ์

ชั้น ม. ๓/๕

โรงเรียนเบญจมราชาลัย

เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

รางวัลที่ ๑ ประเภทร้อยแก้ว ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เยาวชนกับการพัฒนาบ้านเมือง

“คงจะไม่เป็นการผิดอย่างใด ที่ข้าพเจ้าจะพูดว่า เด็กเป็นผู้ที่จะได้รับช่วงทุกสิ่งทุกอย่างต่อจากผู้ใหญ่ รวมทั้งภาระรับผิดชอบในการธำรงรักษาความผาสุกสงบของประชากรในโลก”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ รัชกาลปัจจุบันดั่งใจความข้างต้นนี้ เป็นเรื่องชี้ให้เห็นถึงความสำคัญอันใหญ่หลวงของเด็กและเยาวชนที่จะเป็นผู้จรรโลงความสงบสุขให้แก่โลกในวันข้างหน้า นั่นก็หมายความว่า ก่อนที่ทั่วทั้งโลกจะได้รับความสันติสุข ในเบื้องต้น ก็จะต้องทำให้ชาติบ้านเมืองในแต่ละประเทศมีความสงบสุขและเจริญก้าวหน้าเสียก่อน ฉะนั้นบุคคลสำคัญที่จะช่วยพัฒนาชาติบ้านเมืองให้มีความเจริญก้าวหน้าและบังเกิดความสุขได้ก็คือ เยาวชนทั้งหลายนั่นเอง

ความหมายของคำว่า “เยาวชน” ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานเยาวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑ “เยาวชน” หมายถึง “บุคคลที่มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี”

เยาวชนมีความสำคัญต่อชาติบ้านเมือง

“โดยเหตุที่เยาวชนเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งของชาติ เป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมประจำชาติ และเยาวชนที่อายุไม่เกิน ๒๕ ปี มีจำนวนมากประมาณ ๒ ใน ๓ ของประชาชนทั่วประเทศ สมควรที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติให้กว้างขวางเป็นพิเศษ ตามนโยบายแห่งมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ ได้ระบุไว้ว่า รัฐพึงสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมและเพื่อความมั่นคงของรัฐ”

ความข้างต้นนี้เป็นประกาศของสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง “นโยบายเยาวชนแห่งชาติ” เป็นประจักษ์พยานยืนยันให้เห็นถึงความสำคัญของเยาวชนที่จะเป็นผู้กำหนดชะตากรรมของประเทศชาติ เพราะเยาวชนเป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น วัยหนุ่ม-วัยสาว มีสมรรถภาพร่างกายที่กำลังเจริญเติบโตเข้มแข็ง มีสติปัญญาที่เปรี๊ยะปราด เหมาะสมกับวัยของการศึกษาค้นคว้า มีอุดมการณ์ และทัศนคติในทางริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่สืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษ หากเยาวชนทั้งหลายได้รับการส่งเสริมพัฒนาให้มีคุณภาพ ก็จะเป็นกำลังอันสำคัญในการพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้าสืบไป เด็กและเยาวชนนับเป็นพลังอันสำคัญยิ่งที่ไม่ควรมองข้าม ดังพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในหนังสือ “ครุโณวาท” ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า

“ชะเฮ้ย อย่าเยาะเย้ยหยามเด็ก พริกก็พริกเมล็ดเล็กเผ็ดล้า”

บทบาทของเยาวชนที่มีต่อการพัฒนาบ้านเมือง

นับเป็นนโยบายหลักของรัฐบาลทุกสมัยที่มีเป้าหมายตรงกัน ในอันที่จะพัฒนาชาติบ้านเมืองของตนให้เจริญรุ่งเรือง การพัฒนาบ้านเมืองนั้นเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากพลเมืองในชาติอย่างพร้อมเพรียงกัน และจำเป็นที่จะใช้บุคคลที่มีคุณภาพร่วมกันสร้างสรรค์ จึงจะบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ดังนั้น เยาวชนผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นทรัพยากรอันสำคัญของชาติ จะต้องพัฒนาตนเองให้มีสมรรถภาพอย่างแท้จริง พร้อมทั้งจะช่วยกันพัฒนาบ้านเมือง ด้วยการปฏิบัติดังนี้

เสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายและจิตใจให้แข็งแกร่ง สมบูรณ์

สมรรถภาพของร่างกายและสุขภาพจิตเป็นสิ่งสำคัญสุดยอดสำหรับคนเราที่จะต้องพัฒนาควบคู่กันไป บุคคลที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และมีสุขภาพจิตที่ปกติมั่นคงแจ่มใสย่อมจะดำเนินชีวิตไปอย่างราบรื่น สามารถรับการศึกษาประกอบอาชีพธุรกิจการงานได้เต็มกำลังความสามารถและผลงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หากบุคคลใดร่างกายอ่อนแอ มีโรคภัยไข้เจ็บประจำตัว สุขภาพจิตผิดปกติแล้ว ย่อมจะเป็นอุปสรรคบั่นทอนในการดำเนินชีวิต เป็นบุคคลที่ไร้คุณค่า ดังนั้นเยาวชนทุกคนจะต้องเสริมสร้างสมรรถภาพของตนให้สมบูรณ์เข้มแข็งอยู่ตลอดเวลา ด้วยการรับประทานอาหารที่มี

ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของสังคม เราจะเห็นได้ว่าชาติใดก็ตามที่พลเมืองได้รับการศึกษาสูง ๆ ชาตินั้นย่อมจะมีความเจริญ และในทางตรงกันข้ามถ้าชาติใดพลเมืองไร้การศึกษา ชาตินั้นจะด้อยพัฒนาหาความเจริญมิได้ ดังนั้นเยาวชนผู้รักชาติทั้งหลาย จะต้องมีความขยันหมั่นเพียรเอาใจใส่ต่อการศึกษาเล่าเรียนให้มีความรู้อย่างแท้จริง ยิ่งเรียนมากเท่าใด จบชั้นสูง ๆ มากเพียงไรก็ย่อมจะเป็นผลดีต่อการดำเนินชีวิตของตน และนำวิชาความรู้ ความสามารถที่ได้เรียนมา นำไปสร้างสรรค์ความเจริญรุ่งเรืองให้แก่ชาติของตน

เป็นเยาวชนที่ดี มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมายของบ้านเมือง

ระเบียบวินัยเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในการอยู่ร่วมกันของสังคม เป็นกติกา กฎ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่มวลสมาชิกในสังคมเป็นผู้กำหนดขึ้นให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน เพื่อความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเป็นเครื่องคุ้มครองสมาชิกในสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างราบรื่นและสันติสุขเช่น วินัยของข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหาร วินัยสงฆ์ ลูกเสือ ฯลฯ ซึ่งแต่ละสังคมได้กำหนดขึ้น ให้ยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ผู้ใดจะละเมิดมิได้ ทั้งได้กำหนดบทลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนไว้หนักเบาเป็นกรณี ๆ ไป ผู้ที่มีระเบียบวินัยย่อมจะ

คุณค่าเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย การรักษาสุขภาพอนามัย การออกกำลังกายและการพักผ่อนให้เป็นไปอย่างถูกต้องตาม สุขอนามัย เพื่อให้ร่างกายได้เจริญเติบโตตามวัยที่สมควร และจะต้องฝึกฝนอบรมสุขภาพจิตให้เป็นปกติ ร่าเริงแจ่มใส ให้จิตใจตั้งอยู่ในความสงบเยือกเย็น เป็นผู้ที่พร้อมอยู่เสมอ ที่จะเผชิญต่อสู้กับปัญหาของการดำเนินชีวิต มีความเชื่อมั่น ในตนเองและเป็นเยาวชนที่ดีมีคุณค่าในการพัฒนาบ้านเมือง ต่อไปในอนาคต

การศึกษาเล่าเรียนและเพิ่มพูนวิชาความรู้

การศึกษานับว่าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งของการพัฒนาเยาวชน เป็นบันไดขั้นพื้นฐานที่จะไต่เต้าไปสู่ความสำเร็จรุ่งโรจน์ของชีวิต การศึกษาเป็นเครื่องชี้ชะตาชีวิตของเยาวชนว่าจะไปในรูปใด จากความเป็นจริงที่ว่า เยาวชนก็เป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของประเทศ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญสุดยอดของการพัฒนา บ้านเมืองมาช้านานแล้ว การศึกษาเป็นรากฐานเบื้องต้นที่ให้วิชา ความรู้ ความเข้าใจในวิชาการต่าง ๆ ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติที่ ทันทสมัยอยู่ตลอดเวลา การศึกษามีจุดมุ่งหมายในการสร้างความ สำคัญของการเป็นมนุษยชาติร่วมกัน เกิดทัศนคติอันดีงาม รู้จักรับผิดชอบต่อสังคม รักความสุจริต ยุติธรรม ตลอดจนทั้ง การเรียนรู้ในการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ก่อให้เกิดความรู้ความสามารถ

กระทำกิจการงานต่าง ๆ อย่างมีระเบียบแบบแผนเป็นขั้นตอน รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบของตน มุ่งปฏิบัติงานในหน้าที่ให้เรียบร้อย ไม่ก้าวก่ายหรือละเมิดสิทธิของผู้อื่น มีความเคารพ เชื่อฟังผู้ใหญ่ วินัยเป็นป่อเกิดแห่งพลังความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกัน รู้จักเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม มีความรักและหวงแหนเทินทุนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อย่างสูงส่ง ยอมสละชีวิตแม้แต่เลือดเนื้อเพื่อรักษาสถาบันทั้งสามไว้ ผู้ที่ยึดมั่นในระเบียบวินัยย่อมประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ กติกา กฎข้อบังคับของสังคม และเคารพกฎหมายของบ้านเมือง ซึ่งถือว่าทุกคนจะต้องทราบ และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด หากคนเราขาดระเบียบวินัยแล้ว ก็มักจะทำอะไรตามใจชอบ ไม่มีระเบียบแบบแผน ก่อความเสียหายเดือดร้อนให้แก่สังคมดังที่ปรากฏมาแล้ว เช่น ตั้งเป็นแก๊งอันธพาล และคิดยาเสพติดให้โทษ อันเป็นการบั่นทอนความเจริญของชาติ ดังนั้นการสร้างสังคมให้เจริญก้าวหน้าและสันติสุขจึงจำเป็นที่จะสร้างเยาวชนให้มีวินัย เมื่อเยาวชนยึดมั่นในวินัยทั่วกันแล้วก็จะเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม

ยึดมั่นในหลักธรรมคำสั่งสอนของพุทธศาสนา

คนไทยเรานั้นส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนาสืบทอดกันมาแต่ครั้งปู่ ย่า ตา ยาย トラบจนทุกวันนี้ พุทธศาสนามีพระธรรมเป็นคำสั่งสอนขององค์พระศาสดาที่ได้ทรงประทานให้แก่

มวลมนุษย์ยึดถือปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม ที่ชอบที่ควร มีคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรมประจำใจ ให้ละเว้นจากอบายมุขสิ่งชั่วร้าย ทั้งปวง เป็นหลักธรรมที่เป็นสัจธรรมให้รู้แจ้งเห็นจริงว่า การทำดี ได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ให้เกิดความรักสามัคคี มีความโอบอ้อมอารี ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ละเว้นจากการเบียดเบียนข่มเหง รังแกกัน เพื่อให้เราอยู่อย่างราบรื่นและสันติสุข ผู้ที่ยึดมั่นใน หลักธรรมคำสั่งสอนของพุทธศาสนา เสมือนมีเกราะแก้วที่ ป้องกันความชั่วร้ายทั้งปวงที่จะมากล้ากรายถึงเรา เมื่อคนใน สังคมได้ยึดถือปฏิบัติดังกล่าวแล้ว ย่อมเชื่อได้ว่าความเลวร้าย ต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้นในสังคมอย่างแน่นอน และเราก็จะอยู่ด้วย ความผาสุก

อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชาติไว้

วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ซึ่งบรรพบุรุษของเราได้สืบทอดตลอดมาแสดงถึงความเป็นชาติ ที่มีอารยธรรม เช่น การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย กิริยามารยาท ที่อ่อนโยนมีเมตตา วาจาที่ไพเราะอ่อนหวาน มีความเคารพ บำเกรงเชื่อฟังผู้ใหญ่ มีความกตัญญูกตเวทีต่อผู้มีพระคุณอันเป็น คุณลักษณะพิเศษของคนไทยมาแต่โบราณ และประเพณีวันขึ้น ปีใหม่ วันตรุษ วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง ฯลฯ บำเพ็ญกุศลในวันสำคัญ ๆ ทางพุทธศาสนา การถือศีล ให้ทาน นับเป็นสิ่งที่ดีงาม ซึ่งเยาวชนควรจะช่วยส่งเสริมและ อนุรักษ์ไว้ตลอดไป

การประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม

เป็นกฎธรรมชาติคนเราที่เกิดมาจะต้องมีการทำมาหาเลี้ยงชีพหารายได้เพื่อการดำรงชีวิต ทั้งเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติ เยาวชนทุกคนจะต้องแสวงหาความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของตน คนไทยเรานั้นส่วนมากมีอาชีพพื้นฐานทางเกษตรกรรม หัตถกรรมมาแต่โบราณ มีฝีมืออันประณีตละเอียดอ่อน สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพออกจำหน่ายอย่างแพร่หลาย นำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก เยาวชนจะต้องเป็นผู้สืบทอดอาชีพนี้ไว้ตลอดไป และควรพยายามปรับปรุงให้มีคุณภาพได้มาตรฐานยิ่ง ๆ ขึ้นไป ให้เป็นที่นิยมเชื่อถือแก่บุคคลทั่วไป ในการประกอบอาชีพทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นพ่อค้า ข้าราชการ นักธุรกิจ นักเกษตรกร จะต้องถือเอาความสุจริต ยุติธรรม ความถูกต้อง และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเหนือสิ่งอื่นใด การประกอบอาชีพใด ๆ ก็ตามจะต้องมีความขยันอดทน ปฏิบัติงานนั้นให้ลุล่วงไปด้วยดี ขณะนี้เศรษฐกิจของชาติกำลังตกต่ำ ค่าครองชีพสูงจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วน สำหรับเยาวชนมีหน้าที่จะช่วยแก้ไขได้หรือไม่เลือกงาน ไม่ว่าจะหนัก เบา ตรงกับคุณวุฒิหรือไม่ก็ตามจะต้องพยายามหางานทำให้ได้ แม้จะลำบากสักเพียงใดก็ไม่ยอมทอดทิ้ง ทั้งจะต้องช่วยกันประหยัดในการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็น รู้จักเก็บหอมรอมริบ และช่วยกันส่งเสริมสินค้าไทย ไม่นิยมใช้ของต่างประเทศ เพื่อเป็นการลดการขาดดุลการค้า

ของประเทศให้ลดน้อยลง เป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติให้ดีขึ้น

ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ย่อมจะชี้ให้เห็นว่า เยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่ายิ่งของชาติ เป็นพลังอันสำคัญต่อการพัฒนาบ้านเมือง เยาวชนจะต้องมีจิตสำนึกต่อหน้าที่ความรับผิดชอบของตนที่มีต่อสังคม มีความรักและหวงแหนบ้านเกิดเมืองนอนของตน ประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีมีระเบียบวินัย ยึดมั่นในหลักธรรมคำสั่งสอนของศาสนา อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของชาติไว้ ทั้งจะต้องขวนขวายศึกษาเล่าเรียนเพิ่มพูนวิชาความรู้ ตลอดจนวิชาชีพต่าง ๆ ให้มีความรู้อย่างกว้างขวางทันสมัยตลอดเวลา และนำความรู้วิทยาการที่ได้รับนั้นมาสร้างสรรค์ชาติบ้านเมืองให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง เยาวชนจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชาติที่มีคุณค่าสูง เป็นผู้ที่สืบทอดเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษในการดำเนินชีวิตร่วมกันของสังคม และเป็นกำลังอันสำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมือง และเมื่อเยาวชนก้าวสู่การเป็นผู้ใหญ่ จะต้องปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เยาวชนรุ่นหลัง ๆ ได้ยึดถือปฏิบัติสืบทอดต่อ ๆ กันไป เมื่อเยาวชนผู้รักชาติทั้งหลายได้ปฏิบัติดังกล่าวมาแล้วอย่างพร้อมเพรียงกัน ย่อมเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าชาติไทยอันเป็นที่รักของเราจะเจริญวัฒนาสถาพรอย่างแน่นอน

สำนวน : นางสาวจันทร์เพ็ญ ทรงเสรี
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนสิงหราชพิทยาคม
ถนนเอกชัย
เขตบางขุนเทียน
กรุงเทพ ฯ
๑๐๑๕๐

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ ๓๓๓/๒๕๒๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดพิมพ์และจำหน่าย หนังสือวันเด็ก ประจำปี ๒๕๒๘

ตามที่คณะรัฐมนตรี ได้เคยมีมติให้จัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ เป็นผู้ดำเนินการจัดงาน นั้น

เพื่อให้การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๒๘ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และได้รับผลสมตามความมุ่งหมายของทางราชการ จึงแต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการจัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือวันเด็ก ประจำปี ๒๕๒๘ คือ

๑. นายประคณ ดินดวงษ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายคุณวุฒิ วงศ์ศิธิร	รองประธานอนุกรรมการ
๓. นางสลวย โรจนโสโร	อนุกรรมการ
๔. นางแม่นมาส ขวลิศ	อนุกรรมการ
๕. นางสาวรสา วงศ์ยังอยู่	อนุกรรมการ
๖. นายสัมฤทธิ์ ลำเจียก	อนุกรรมการ
๗. นางสาวกานต์มณี สักดีเจริญ	อนุกรรมการ
๘. นายณรงค์ เทวินทรภักดี	อนุกรรมการ
๙. นางบุญทิวา ใจวัชริน	อนุกรรมการ
๑๐. นายอารี ศาสตรสาระ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางประสพสุข นวลวิวัฒน์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. นายบุญสม พิมพ์หนู	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๒๘

(นายสมาน แสงมลิ)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

เมืองไทยของฉัน

รางวัลภาพเขียนยอดเยี่ยม

ค.ญ.ศิริทิพย์ สันติวัฒนานนท์

ชั้น ป. ๓ รร.วัดไผ่เงินโชตนาราม

เขตยานนาวา กทม.

กีฬาไทยที่ใจชอบ

รางวัลภาพเขียนยอดเยี่ยม

ค.ช.ศราวุธ เลี้ยวโรจน์จารุกุล

ชั้น ป. ๔ ร.ร.วัดสุกก

เขตบางขุนเทียน กทม.

กีฬาไทยที่ใจชอบ

รางวัลภาพเขียนยอดเยี่ยม

ด.ญ.ดวงพร จาปแก้ว

ชั้น ป. ๖ ร.ร.เขมะสิริอนุสสรณ์
เขตบางกอกน้อย กทม.

สังคมเป็นพิษชวนกันคิดพัฒนา

รางวัลภาพเขียนยอดเยี่ยม

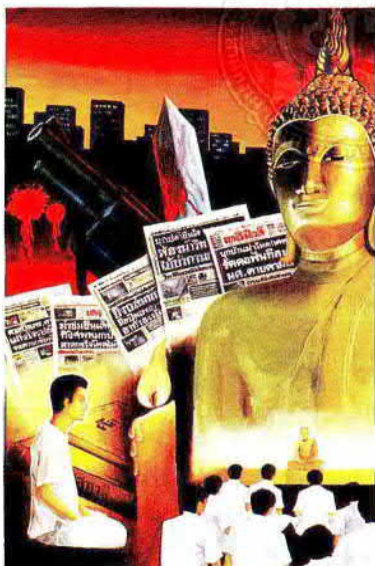
ด.ช.ปรัชญา คิดเขียน

ชั้น ม. ๓ ร.ร.รัตนธิเบศร
จ.นนทบุรี

สังคมเป็นพิษชวนกันคิดพัฒนา
รางวัลภาพเขียนยอดเยี่ยม

ค.ช.ชาญชัย ยิ่งยืน
ชั้น ม. ๒ ร.ร.เลิงนกทา
จ.ยโสธร

สังคมเป็นพิษชวนกันคิดพัฒนา
รางวัลภาพเขียนยอดเยี่ยม

นายสุริยา จงรักษ์
ชั้น ม. ๖ ร.ร.สุรวิทยาคาร
จ.สุรินทร์

กีฬาไทยที่ใจชอบ
รางวัลภาพเขียนดีเด่น

ค.ช. วรฉัตร นันทโต
ชั้น ป. ๕ ร.ร.อัสสัมชัญธนบุรี
เขตภาษีเจริญ กทม.

ฉันรักธรรมชาติ
รางวัลภาพเขียนดีเด่น

ค.ญ. นิตยา จินดาสมุทร
ชั้น ป. ๒ ร.ร.กิ่งเพชร
เขตพญาไท กทม.

กีฬาไทยที่ใจชอบ

รางวัลภาพเขียนดีเด่น

ค.ญ.สุรธานี จันทร์กิมชะ

ชั้น ป. ๑ ร.ร.โมฆิตสโมสร

เขตบางกอกน้อย กทม.

เที่ยววันสงกรานต์

รางวัลภาพเขียนดีเด่น

ค.ญ.ชนาธิป ศรีตระกูล

ชั้น ป. ๓ ร.ร.พระตำหนัก

สวนกุหลาบ กทม.

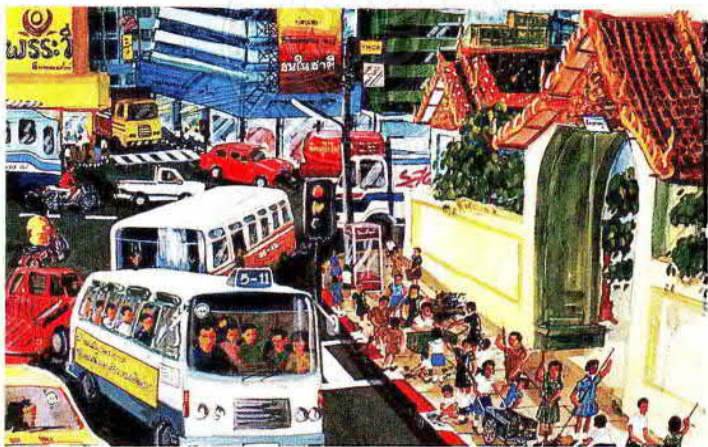
กีฬาไทยที่ใจชอบ

รางวัลภาพเขียนดีเด่น

ค.ญ.ปรางค์วิไล ชิดชูวงศ์

ชั้น ป. ๓ ร.ร.วัดบัวแก้ว

เขตมีนบุรี กทม.

สังคมเป็นพิษชวนกันคิดพัฒนา

รางวัลภาพเขียนดีเด่น

นายจิระพันธ์ บริบูรณ์

ชั้น ม. ๔ ร.ร.แก่นนครวิทยาลัย

จ.ขอนแก่น

ประเพณีและวัฒนธรรมไทย
นำไปสู่สันติ

รางวัลภาพเขียนดีเด่น

น.ส.เพ็ญศรี ตันพนม

ชั้น ม. ๖ ร.ร.ศรีสงครามวิทยา

จ.เลย

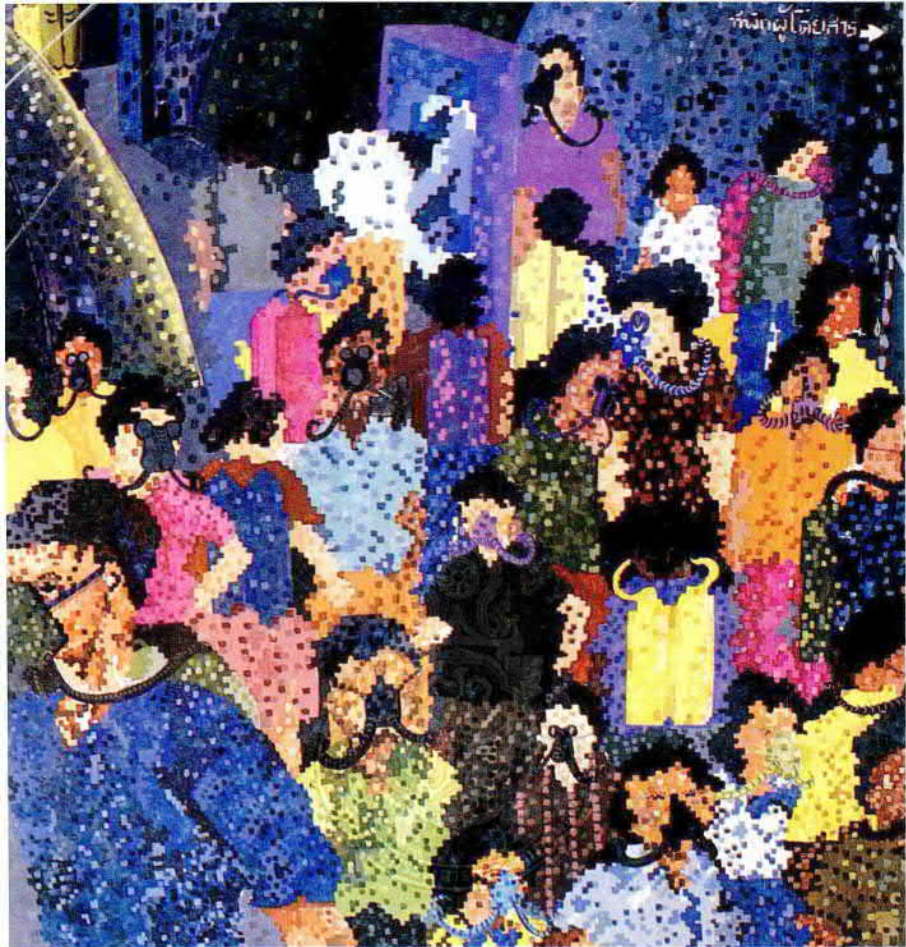
สังคมเป็นพิษชวนกันคิดพัฒนา

รางวัลภาพเขียนดีเด่น

ค.ช.สายัณ พอลชา

ชั้น ม. ๒ ร.ร.ศรีสงครามวิทยา

จ.เลย

ชื่อภาพ : "เมืองไทยในอนาคต"

ภาพเขียนรางวัลยอดเยี่ยม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ - ๖

จากการประกวดภาพเขียนเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๒๘

จัดโดยกระทรวงศึกษาธิการ

ภาพโดย : นายศักดิ์ชัย เจริญกิจ ชัน ม. ๕

โรงเรียนศรีสงครามวิทยา อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย